

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 52

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 ianuarie 2018

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
29. — Lege privind anularea unor obligații fiscale.....	2	nr. 1.327/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 2 unități administrativ-teritoriale din județul Bacău.....	13
46. — Decret pentru promulgarea Legii privind anularea unor obligații fiscale.....	2	1.659/2017. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Vișina, județul Olt	14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 720 din 15 noiembrie 2017 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Parlamentului României nr. 85/2017 pentru modificarea și completarea Hotărârii Parlamentului României nr. 30/1993 privind organizarea și funcționarea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații	3–10	1.660/2017. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în sectorul cadastral nr. 1 din unitatea administrativ-teritorială Surdila-Găiseanca, județul Brăila	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.168/2017/3.024/2018/492/2018/3.337/2017. — Ordin al ministrului comunicațiilor și societății informaționale, al ministrului educației naționale, al ministrului muncii și justiției sociale și al ministrului finanțelor publice privind încadrarea în activitatea de creare de programe pentru calculator	11–13	3.017. — Ordin al ministrului educației naționale pentru modificarea și completarea Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar în anul școlar 2018—2019, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 5.485/2017	15–24
1.596/2017. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru abrogarea Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 87 din 20 noiembrie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	25–31

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind anularea unor obligații fiscale****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) În cazul tranzacțiilor pentru care s-a aplicat impozitul pe venit din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal al persoanelor fizice, se anulează diferențele de obligații fiscale principale, respectiv impozitul pe venit și contribuțiile sociale, precum și obligațiile fiscale accesorii aferente acestora, stabilite de organul fiscal prin decizie de impunere emisă și comunicată contribuabilului, ca urmare a reîncadrării acestor venituri ca venituri dintr-o activitate independentă, obținute de către persoanele fizice din transferul proprietăților imobiliare care fac parte din patrimoniul afacerii, pe perioadele fiscale de până la 1 iunie 2017, și neachitate până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Organul fiscal nu reîncadrează veniturile obținute de către persoanele fizice din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal ca venituri dintr-o activitate independentă și nu emite o decizie de impunere în legătură cu o astfel de reîncadrare, pentru perioadele anterioare datei de 1 iunie 2017.

Art. 2. — Anularea obligațiilor fiscale prevăzute la art. 1 se efectuează din oficiu, de către organul fiscal competent, prin emiterea unei decizii de anulare a obligațiilor fiscale care se comunică contribuabilului.

Art. 3. — (1) Se anulează diferențele de T.V.A., precum și accesoriile aferente acestora, pentru perioadele fiscale anterioare datei de 31 decembrie 2016, stabilite prin decizie de impunere comunicată contribuabilului până la data intrării în vigoare a prezentei legi, ca urmare a depășirii plafonului de scutire de 220.000 lei prevăzut la art. 310 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, realizate de către persoanele fizice, persoanele fizice

autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu sediul activității economice în România, care au realizat activitățile de producție agricolă, inclusiv activitățile de transformare a produselor agricole prin alte metode decât cele industriale sau au furnizat servicii agricole utilizând munca manuală proprie și/sau echipamentele specifice.

(2) Organul fiscal nu stabilește diferențele de T.V.A., precum și accesoriile aferente acestora, persoanelor fizice, persoanelor fizice autorizate, întreprinderilor individuale și întreprinderilor familiale, cu sediul activității economice în România, prevăzute la alin. (1), ca urmare a depășirii plafonului de scutire de 220.000 lei prevăzut la art. 310 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, și nu emite o decizie de impunere pentru perioadele anterioare datei de 31 decembrie 2016.

Art. 4. — În cazul în care, anterior intrării în vigoare a prezentei legi, organul fiscal competent a emis, dar nu a comunicat decizia de impunere prin care a stabilit obligații de natura celor prevăzute la art. 1 și 3, acesta nu mai comunică decizia de impunere, iar obligațiile fiscale se scad din evidența analitică pe plătitor, pe bază de borderou de scădere.

Art. 5. — Persoanele care au efectuat plata obligațiilor fiscale pentru care prezenta lege prevede anularea acestora au dreptul la restituirea sumelor achitate.

Art. 6. — Procedura de aplicare, precum și modalitățile de restituire a sumelor prevăzute de prezenta lege se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care se emite în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

București, 15 ianuarie 2018.
Nr. 29.

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind anularea
unor obligații fiscale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind anularea unor obligații fiscale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 ianuarie 2018.
Nr. 46.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 720

din 15 noiembrie 2017

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Parlamentului României nr. 85/2017 pentru modificarea și completarea Hotărârii Parlamentului României nr. 30/1993 privind organizarea și funcționarea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Parlamentului României nr. 85/2017 pentru modificarea și completarea Hotărârii Parlamentului României nr. 30/1993 privind organizarea și funcționarea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații, sesizare formulată de un număr de 52 de deputați (51 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și un deputat neafiliat), în temeiul prevederilor art. 146 lit. I) din Constituție și art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Cu Adresa nr. 2/9.894 din 24 octombrie 2017, secretarul general al Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale sesizarea formulată, care a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 10.901 din 24 octombrie 2017 și constituie obiectul Dosarului nr. 2.640L/2/2017.

3. În motivarea sesizării de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că Hotărârea Parlamentului României nr. 85/2017 contravine prevederilor art. 1 alin. (5), art. 23 alin. (1), coroborate cu art. 53 alin. (1), și ale art. 111 alin. (1), coroborate cu art. 31 alin. (3) teza a doua din Constituție.

4. Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului prevede existența a trei tipuri de organe de lucru specializate ale Parlamentului României: comisiile permanente, comisiile speciale și comisiile de anchetă. Fiecare tip de comisie are obiectul său de activitate, bine definit. Singura excepție de la regula obiectului de activitate distinct al fiecărui tip de comisie este situația în care o comisie permanentă primește aprobarea expresă, prin hotărâre a plenului reunit al Camerei Deputaților și Senatului sau a plenului uneia dintre Camere, de a funcționa ca o comisie de anchetă. Din analiza textelor regulamentare rezultă că o astfel de aprobare este necesară pentru a investi comisia permanentă cu toate atribuțiile, prevăzute de regulament, pentru o comisie de anchetă. Nicio comisie permanentă nu poate avea caracter perpetuu de comisie de anchetă. Pe cale de consecință, atribuțiile speciale cu care este investită o comisie de anchetă pot fi folosite de o comisie permanentă numai printr-o hotărâre specifică, adoptată de Parlament, în care sunt precizate scopul anchetei, obiectivele acesteia și perioada determinată în care aceasta va efectua ancheta. Dispozițiile regulamentare împiedică utilizarea abuzivă a prerogativelor puse la dispoziția unei comisii de anchetă, printre care și citarea sau invitarea unor persoane fizice la ședințele comisiei.

Utilizarea acestor prerogative în mod abuziv poate aduce atingere drepturilor și libertăților cetățenești, cum ar fi, de exemplu, inviolabilitatea libertății individuale.

5. Din această perspectivă, autorii sesizării apreciază că dispozițiile art. 1 pct. 4 din Hotărârea Parlamentului României nr. 85/2017, și anume „(5) Persoanele prevăzute la alin. (4) au obligația de a se prezenta la audieri. Dispozițiile art. 9 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului sunt aplicabile”, încalcă principiul legalității prin faptul că, în contra dispozițiilor regulamentare în vigoare, acordă unei comisii permanente prerogativele unei comisii de anchetă fără adoptarea unei hotărâri specifice în acest sens a Parlamentului. Se arată că practica parlamentară este constantă în acest sens (Hotărârea Camerei Deputaților nr. 119/2016 sau Hotărârea Camerei Deputaților nr. 39/2015).

6. În urma acestei modificări, Comisia permanentă comună pentru controlul activității S.R.I. devine, în opinia autorilor sesizării, Comisia permanentă comună pentru controlul activității S.R.I. și de anchetă a aspectelor conexe activității acestuia. O asemenea situație nu este însă permisă de Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului și nici de regulamentele proprii celor două Camere. Or, o comisie permanentă, astfel cum este instituită Comisia pentru controlul activității S.R.I. prin Hotărârea Parlamentului României nr. 30/1993, nu poate îndeplini atribuții de anchetă decât printr-o hotărâre specifică a Parlamentului României care să precizeze, în mod expres, obiectul situației supuse anchetei, obiectivele acesteia, componența și durata determinată în cadrul căreia comisia permanentă este investită ca o comisie de anchetă. În susținerea argumentației sunt invocate considerente conținute în deciziile Curții Constituționale nr. 209/2012 și nr. 924/2012.

7. Asigurarea supremației legii reprezintă un element esențial în orice societate care funcționează pe baza principiilor statului de drept. De aceea, respectarea dispozițiilor regulamentare este esențială pentru buna funcționare a puterii legiuitoare. Autonomia regulamentară nu poate reprezenta justificare pentru încălcarea normelor care asigură funcționarea Parlamentului. O asemenea încălcare poate reprezenta un precedent periculos în privința respectării principiului exercitării cu loialitate față de Constituție a atribuțiilor cu care este investit Parlamentul României. Precedentul poate fi utilizat de majoritatea parlamentară pentru restrângerea drepturilor opoziției parlamentare, cum ar fi dreptul de a avea președinți ai comisiilor parlamentare, conform ponderii parlamentare, sau dreptul de a-și exprima punctul de vedere cu privire la aspectele sau situațiile importante pentru societate. Prin urmare, are loc o încălcare a principiului legalității, consacrat prin jurisprudența Curții Constituționale, ca derivat din art. 1 alin. (5) din Constituție, conform căruia „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”.

8. Pe de altă parte, potrivit art. 111 din Constituție, „Guvernul și celelalte organe ale administrației publice, în cadrul controlului parlamentar al activității lor, sunt obligate să prezinte informațiile

și documentele cerute de Camera Deputaților, de Senat sau de comisiile parlamentare, prin intermediul președinților acestora”. Per a contrario, o atare obligație nu incumbă persoanelor care nu fac parte din Guvern și celelalte organe ale administrației publice. Cu toate acestea, norma de trimitere de la art. 1 pct. 4 din Hotărârea Parlamentului României nr. 85/2017 instituie, ca prerogativă a Comisiei permanente comune pentru controlul activității S.R.I., o obligație *erga omnes* de cooperare cu această comisie, obligație specifică numai comisiilor parlamentare de anchetă, constând în furnizarea tuturor informațiilor solicitate și predarea oricăror documente sau mijloace de probe care ar putea fi utile în cadrul investigației. Acest fapt contravine concluziilor enunțate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 45/1994, în sensul că prevederile Regulamentului Camerei Deputaților „nu pot stabili drepturi și obligații decât pentru deputați, precum și pentru autoritățile, demnitarii și funcționarii publici, în funcție de raporturile constituționale pe care le au cu Camera. Ca atare, prin Regulamentul Camerei Deputaților nu se pot stabili drepturi și mai ales obligații în sarcina unor subiecte de drept din afara Camerei Deputaților, subiecte de drept care nu se încadrează în cele circumstanțiate mai înainte. Asemenea prevederi pot cuprinde numai legile, în accepțiunea de acte juridice ale Parlamentului”. Așa fiind, autorii sesizării solicită a se constata că Hotărârea Parlamentului României nr. 85/2017 pentru modificarea și completarea Hotărârii Parlamentului României nr. 30/1993 privind organizarea și funcționarea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații contravine prevederilor art. 111 alin. (1), coroborat cu art. 31 alin. (3) teza a doua din Constituție referitoare la securitatea națională.

9. Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 411 din 14 iunie 2017 că obligația de a se prezenta numai în fața unei comisii parlamentare de anchetă incumbă oricărui cetățean român dacă acesta deține informații cu privire la obiectul anchetei. Situația excedează dispozițiilor constituționale referitoare la inviolabilitatea libertății individuale atunci când legiuitorul procedează la instituirea unei obligații cetățenești de prezență în fața unei comisii permanente care are ca atribuție controlul activității unui serviciu secret, deoarece niciun act sau fapt realizat de un cetățean care nu se află în raport de muncă cu serviciul secret nu poate face obiectul activității acestei comisii permanente. Audierea poate fi realizată numai dacă această comisie cu caracter permanent a fost învestită de Parlament cu prerogativa de comisie de anchetă. Astfel, obligația prezentării la audieri în fața Comisiei permanente pentru controlul activității S.R.I., instituită prin art. 1 pct. 4 din Hotărârea Parlamentului României nr. 85/2017, constituie o restrângere a exercițiului libertății individuale realizată printr-un regulament, normă cu caracter infraconstituțional, inferioară legii. Restrângerea unui drept sau a unei libertăți trebuie realizată, conform art. 53 alin. (1) din Constituție, exclusiv prin lege. Așadar, autorii sesizării susțin că restrângerea consacrată printr-un regulament al Parlamentului constituie o încălcare gravă a dispozițiilor art. 23 alin. (1) coroborat cu art. 53 alin. (1) din Constituție.

10. În temeiul art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională a solicitat punctele de vedere ale Birourilor permanente ale Senatului și Camerei Deputaților asupra sesizării de neconstituționalitate.

11. **Biroul permanent al Senatului** a transmis punctul său de vedere prin Adresa nr. XXXV/5.309 din 6 noiembrie 2017, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 11.239 din 6 noiembrie 2017, în care se susține netemeinicia criticilor de neconstituționalitate. Se arată că autorii sesizării pleacă de la premisa că invitarea de către Comisia comună permanentă

pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații a oricărei persoane care ar deține informații relevante pentru sfera de activitate a acesteia, posibilitate reglementată în hotărârea criticată, ar presupune în mod obligatoriu derularea unei anchete parlamentare în curs. În realitate, dispozițiile introduse la art. 9 al Hotărârii Parlamentului României nr. 30/1993 și a căror constituționalitate este contestată nu induc ideea desfășurării de către comisia respectivă a unei anchete parlamentare. Invitarea unei persoane care ar deține informații considerate relevante de către comisie pentru exercitarea atribuțiilor sale și obligația persoanei respective de a se prezenta la audieri sunt probleme de ordin general, neavând nicio legătură cu o anchetă parlamentară. Dacă circumstanțele invitării unei persoane la comisie și natura documentelor deținute de aceasta ar indica cerința îndeplinirii unei anchete parlamentare, ar urma să se procedeze potrivit dispozițiilor regulamentare în materie, inclusiv să se ceară aprobarea forului legislativ. Trebuie ținut seama și de faptul că orice depășire de către comisie a prerogativelor sale urmează să fie sancționată de Parlament. Ca atare, concluziile rezultate din audierea unei persoane vor fi evaluate și, după caz, însușite sau respinse de Parlament, dacă procedura de audiere ar fi considerată o anchetă parlamentară.

12. În susținerea criticii de neconstituționalitate a celor două alineate introduse la art. 9 al Hotărârii Parlamentului României nr. 30/1993 prin raportare la dispozițiile art. 111 din Constituție, autorii sesizării pornesc de la același punct de vedere, potrivit căruia comisia respectivă, nefiind o comisie de anchetă, nu are dreptul să invite la audieri persoane care nu se află în raporturi constituționale cu forul legislativ decât dacă își asumă, cu aprobarea forului legislativ atribuții de control parlamentar. Or, ipoteza reglementată nu vizează o anchetă parlamentară, ci o modalitate de lucru a comisiei menționate în vederea îndeplinirii unora dintre atribuțiile sale legale. Întrucât problema invitării unei persoane la o comisie de anchetă era deja reglementată în Regulamentul activităților comune ale celor două Camere ale Parlamentului României, soluția promovată în Hotărârea Parlamentului nr. 85/2017 este necesară pentru completarea unei lacune de reglementare procedurală, în ipoteza în care Comisia comună permanentă a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului activității Serviciului Român de Informații ar fi confruntată cu problema audierii unei persoane, fără a fi necesară o anchetă parlamentară.

13. În fine, Biroul permanent al Senatului arată că, fără niciun temei, autorii sesizării consideră că normele criticate contravin art. 23 alin. (1) din Constituție. Dreptul la libertate individuală și la siguranța personală, consacrat prin norma constituțională, nu se referă la libertatea și siguranța persoanei, privite în multitudinea raporturilor sale sociale, ci, îndeosebi, la persoanele susceptibile a fi supuse unei proceduri judiciare, care presupune urmărirea penală și chiar privarea lor de libertate pentru anumite perioade. Textul constituțional protejează, pe de-o parte, libertatea de mișcare a persoanei și dreptul ei de a avea contacte sociale cu alte persoane în orice condiții și, pe de altă parte, protecția siguranței acesteia că nu va fi victima unei proceduri judiciare arbitrare, în urma căreia își poate pierde libertatea.

14. **Biroul permanent al Camerei Deputaților** a transmis punctul său de vedere prin Adresa nr. 2/10.392 din 6 noiembrie 2017, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 11.241 din 6 noiembrie 2017, în care se arată că, potrivit obiectivelor Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații, aceasta nu are abilitatea constituțională sau regulamentară să se pronunțe asupra vinovăției sau nevinovăției unei persoane, ci doar de a da expresie controlului parlamentar, cum de altfel a statuat Curtea Constituțională în recenta Decizie nr. 430 din 21 iunie 2017,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 9 august 2017. Cu privire la caracterul jurisdicțional al „anchetei parlamentare” din cadrul comisiei comune, așa cum este el interpretat de autorii sesizării, Curtea a explicat, prin Decizia nr. 1.231 din 29 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 6 noiembrie 2009, că aceste comisii de anchetă nu au un caracter jurisdicțional. Ele nu au abilitarea constituțională sau regulamentară să se pronunțe asupra vinovăției sau nevinovăției unei persoane, ci sunt expresia controlului parlamentar. Astfel, cum s-a arătat, scopul lor este acela de a lămuri, de a clarifica împrejurările și cauzele în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative, precum și stabilirea concluziilor și măsurilor ce se impun. Este, prin urmare, de forța evidenței faptul că aceste comisii anchetează/verifică fapte sau împrejurări, și nu persoane. Ele au ca scop constatarea existenței sau inexistenței faptelor, fără a stabili cu titlu de certitudine răspunderea administrativă, materială, disciplinară sau penală a vreunei persoane. Prin urmare, „Curtea Constituțională a făcut aceste referiri la o comisie de anchetă și, în mod clar, se deduce faptul că se aplică în egală măsură și comisiilor permanente comune care au ca obiect de activitate scopul de a lămuri, de a clarifica împrejurările și cauzele în care s-au produs evenimente”.

15. De asemenea, întrucât normele regulamentare reprezintă instrumentele juridice care permit desfășurarea activităților parlamentare în scopul îndeplinirii atribuțiilor constituționale ale forului legislativ, ele trebuie interpretate și aplicate cu bună-credință și în spiritul loialității față de Legea fundamentală, așadar ca o dezvoltare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție. Prin urmare, este evident că reprezentanții instituțiilor trebuie să colaboreze în realizarea anchetelor parlamentare, în această formulă concretizându-se și principiul echilibrului între puterile statului (Decizia nr. 430 din 21 iunie 2017). Subiectelor de drept care nu sunt în raporturi constituționale cu Parlamentul, mai precis sub controlul acestora, nu li se poate impune obligația de a se prezenta în fața comisiilor de anchetă în temeiul vreunui raport de subordonare sau control politic, ci numai în virtutea principiului colaborării loiale între instituțiile și autoritățile statului. În consecință, simplele audieri de persoane, modalitățile de citare/invitare a persoanelor privesc doar lămurirea unor chestiuni de ordine publică, fără a da verdicte și fără a angaja răspunderea vreunei persoane, astfel că nu se poate reține încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, și, prin prisma celor expuse, rezultă că nici celelalte prevederi constituționale invocate nu sunt încălcate.

16. Pe de altă parte, Biroul permanent al Camerei Deputaților arată că prin jurisprudența Curții Constituționale (deciziile nr. 53 și 54 din 25 ianuarie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011) s-a statuat că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, hotărâri care vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor cu rang constituțional. Astfel, instanța constituțională a stabilit în mod expres că pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate, norma trebuie să fie de rang constituțional pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile prevăzute la art. 27 din Legea nr. 47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte. Pot fi supuse controlului de constituționalitate hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului dacă în susținerea criticii sunt invocate dispoziții constituționale, însă invocarea acestor dispoziții trebuie să fie efectivă, iar nu doar formală. Astfel,

consideră că hotărârea Parlamentului supusă controlului constituționalității nu contravine în niciun fel Constituției și, având în vedere considerentele expuse, propune respingerea sesizării de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

17. **Obiectul sesizării de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit Adresei nr. 2/9.894 din 24 octombrie 2017, înaintată de secretarul general al Camerei Deputaților, dispozițiile Hotărârii Parlamentului României nr. 85/2017 pentru modificarea și completarea Hotărârii Parlamentului României nr. 30/1993 privind organizarea și funcționarea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații.

18. Autorii sesizării susțin că hotărârea Parlamentului contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5), ale art. 23 alin. (1), coroborate cu art. 53 alin. (1), și ale art. 111 alin. (1), coroborate cu art. 31 alin. (3) teza a doua din Constituție.

19. Analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a sesizării referitoare la hotărârea Parlamentului trebuie realizată prin raportare la art. 146 lit. l) din Constituție și art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, a hotărârilor plenului Camerei Deputaților, a hotărârilor plenului Senatului și a hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.*”

20. Astfel, Curtea constată că actul juridic supus controlului este o hotărâre, care aparține plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, sesizarea fiind formulată de un număr de 52 de deputați (51 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și un deputat neafiliat), care, potrivit dispozițiilor legale, are calitatea de titular al sesizării. De altfel, sesizarea este formulată de Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal, fiind semnată de liderul grupului parlamentar, astfel că și sub aceste aspect este întrunită condiția titularului dreptului de sesizare a Curții Constituționale.

21. În continuare, Curtea va analiza îndeplinirea în prezenta cauză a altor condiții de admisibilitate a sesizării, care nu sunt stipulate explicit de lege, dar care reprezintă rezultatul interpretării textelor de lege, dat de Curte în jurisprudența sa anterioară. Sub acest aspect, o condiție de admisibilitate a sesizărilor privind neconstituționalitatea hotărârilor parlamentare o constituie relevanța constituțională a obiectului respectivelor hotărâri. Curtea a constatat că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului, adoptate după conferirea noii competențe, hotărâri care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional (a se vedea deciziile nr. 53 și 54 din 25 ianuarie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011, Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012).

22. De asemenea, Curtea Constituțională a mai stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art. 27 din Legea nr. 47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte. Așadar, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului

și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate, dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. Invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie formală, ci efectivă (Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012 și Decizia nr. 628 din 4 noiembrie 2014).

23. Conform dispozițiilor art. 65 alin. (2) lit. h) din Constituție, *„(2) Camerele își desfășoară lucrările și în ședințe comune, potrivit unui regulament adoptat cu votul majorității deputaților și senatorilor, pentru: [...] h) numirea, la propunerea Președintelui României, a directorilor serviciilor de informații și exercitarea controlului asupra activității acestor servicii”*. Potrivit art. 1 și 2 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, Serviciul Român de Informații este serviciul organizat de stat specializat în domeniul informațiilor privitoare la siguranța națională a României, parte componentă a sistemului național de apărare, activitatea sa fiind organizată și coordonată de Consiliul Suprem de Apărare a Țării. Chiar dacă denumirea persoanei juridice nu este cuprinsă în mod expres în textul Constituției, serviciul ca atare, precum și controlul parlamentar asupra acestuia sunt prevăzute în mod expres de art. 65 alin. (2) lit. h) din Constituție. Prin urmare, întrucât existența acestui serviciu public este prevăzută de norma constituțională, rezultă că Legea fundamentală a conferit acestuia o importanță constituțională.

24. În privința hotărârilor care prin obiectul lor vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, Curtea a reținut că norma de referință, în cadrul controlului de constituționalitate exercitat, poate fi atât o dispoziție de rang constituțional, cât și una infraconstituțională, ținând cont de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. O atare orientare a Curții este dată de domeniul de maximă importanță în care intervin aceste hotărâri — autorități și instituții de rang constituțional —, astfel încât și protecția constituțională oferită autorităților sau instituțiilor fundamentale ale statului trebuie să fie una în consecință. Prin urmare, hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional pot fi supuse controlului de constituționalitate chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională.

25. În aplicarea acestor considerente, a căror autoritate de lucru judecat și obligativitate nu pot fi puse la îndoială, Curtea reține că obiectul Hotărârii Parlamentului României nr. 85/2017 pentru modificarea și completarea Hotărârii Parlamentului României nr. 30/1993 privind organizarea și funcționarea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații se situează în materia controlului parlamentar asupra unei instituții de rang constituțional, deci, implicit, vizează organizarea și funcționarea acestei autorități. De asemenea, pentru a ne raporta la noțiunile menționate în jurisprudența Curții, respectiv valori, principii sau reguli constituționale, în speță, critica de neconstituționalitate a hotărârii vizează nemijlocit normele consacrate de art. 23 alin. (1), coroborat cu art. 53 alin. (1), și de art. 111 alin. (1), coroborat cu art. 31 alin. (3) teza a doua din Constituție.

26. Având în vedere cele precizate, Curtea constată că sesizarea având ca obiect dispozițiile Hotărârii Parlamentului României nr. 85/2017 îndeplinește condițiile de admisibilitate.

27. Curtea urmează să analizeze criticile autorilor sesizării de neconstituționalitate potrivit cărora, pentru a investi comisia permanentă cu toate atribuțiile, prevăzute de regulament, pentru o comisie de anchetă, este necesară o aprobare expresă din partea Parlamentului, în ansamblul său, sau a Camerei în care

aceasta funcționează, după caz, iar atribuțiile speciale cu care este investită o comisie de anchetă pot fi folosite de o comisie permanentă numai în temeiul unei hotărâri în care sunt precizate scopul anchetei, obiectivele acesteia și perioada determinată în care aceasta va efectua ancheta.

28. Cu privire la locul și rolul comisiilor permanente ale Parlamentului, Curtea Constituțională are o jurisprudență constantă în care statuează că acestea sunt organe interne de lucru ale Camerelor Parlamentului a căror activitate are caracter pregător pentru a oferi forului deliberativ toate elementele necesare adoptării deciziei (a se vedea Decizia nr. 48 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 21 mai 1994). Comisiile se constituie dintr-un număr restrâns de deputați sau senatori, specializați pe un anumit domeniu, cu o componentă și o structură care respectă configurația politică a fiecărei Camere. Potrivit prevederilor art. 10 alin. 3 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului nr. 4/1992, *„Participarea deputaților și senatorilor la ședința comună a comisiilor permanente sesizate în fond este obligatorie.”* Dezbaterile specializate care au loc în cadrul ședințelor comisiilor se finalizează cu întocmirea de rapoarte sau avize care au rolul de a pregăti și facilita desfășurarea lucrărilor Camerelor, respectiv a dezbaterilor care vor avea loc în plenul acestora. Necesitatea creării acestor organe de lucru a fost impusă de asigurarea eficienței activității unui corp deliberativ numeros. Din această perspectivă, rolul comisiilor în activitatea parlamentară este unul foarte important, ele asigurând pregătirea deciziilor plenului în scopul exercitării prerogativelor ce decurg din dreptul de informare, dreptul de control sau dreptul de anchetă ale Parlamentului (a se vedea Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012).

29. Dat fiind caracterul de organe de lucru interne al comisiilor parlamentare, natura juridică a rapoartelor sau avizelor adoptate de acestea este aceea a unui act preliminar, cu caracter de recomandare, adoptat în scopul de a sugera o anumită conduită, sub aspect decizional, plenului fiecărei Camere sau Camerelor reunite. Rapoartele și avizele nu au caracter obligatoriu din perspectiva soluțiilor pe care le propun, Senatul și Camera Deputaților fiind singurele corpuri deliberative prin care Parlamentul își îndeplinește atribuțiile constituționale. Acesta este motivul pentru care Curtea a concluzionat (a se vedea Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, precitată) că „situația în care o comisie parlamentară, din diverse motive, nu-și poate duce la îndeplinire activitatea, respectiv întocmirea unui raport sau a unui aviz, nu este de natură a împiedica plenul fiecărei Camere de a dezbate și de a decide direct asupra problemelor care intră în atribuțiile sale. În fond, specificul activității unei Camere a Parlamentului este de a adopta o decizie colectivă, luată cu majoritatea voturilor, după o dezbateră publică. Orice altă concluzie ar echivala, pe de o parte, cu o supradimensionare a rolului comisiilor de lucru ale Parlamentului, prin atribuirea unor efecte mult sporite actelor pe care aceste organe de lucru le adoptă, împrejurare care excedează cadrulul constituțional și regulamentar în care acestea activează, și, pe de altă parte, ar echivala cu o deturnare a rolului Parlamentului, în ansamblul său, ca organ reprezentativ suprem al poporului român, care beneficiază de o legitimitate originară, fiind exponentul intereselor întregii națiuni. Or, aceste ipoteze sunt cu totul inacceptabile din perspectiva principiilor constituționale pe care Curtea este chemată să le garanteze”.

30. În acest sens sunt și cele statuate de Curtea Constituțională în Decizia nr. 48 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 21 mai 1994.

Cu acel prilej Curtea a reținut că, potrivit „poziției preeminente a Parlamentului în sistemul autorităților publice ale României, el exercită prerogative de cea mai mare însemnătate pentru activitatea de stat, fiind, în întregul său, expresia suveranității naționale rezultată din alegerile parlamentare. Între aceste prerogative, alături de cea privitoare la adoptarea legilor, este și activitatea de control asupra executivului [...]. Desigur, **Parlamentul nu poate desfășura, în plenul său, asemenea activități de control, lipsindu-i suportul informațional necesar pentru a-și formula o opinie corectă asupra obiectului controlului.** Acest fapt este la fel de adevărat, de altminteri, și pentru procesul legislativ. Camerele nu ar putea pași direct la dezbateră și adoptarea unei legi, fără o pregătire corespunzătoare, prealabilă, a lucrărilor ce urmează a se desfășura în plen.

31. Acestui rol și acestor finalități le sunt consacrate organizarea și funcționarea comisiilor parlamentare, privite și definite ca organe de lucru ale Camerelor, care se înființează cu scopul de a îndeplini însărcinările care le sunt încredințate tocmai în vederea pregătirii lucrărilor lor.

32. Așadar, elementele ce configurează conceptul de comisie parlamentară sunt **caracterul pregător, prealabil, al lucrărilor lor**, calitatea de organ intern al Camerelor destinat ca, prin activitatea lui, să poată oferi acestora toate elementele necesare luării unei decizii. **Ele trebuie să dispună de toate condițiile pentru a culege și a oferi acele date necesare plenului unei Camere sau Parlamentului spre a-și fonda, în mod optim, luarea unei decizii.**

33. Din acest considerent, organizarea și funcționarea lor sunt amănunțit reglementate, potrivit art. 61 alin. (1) din Constituție [art. 64 alin. (1) din Constituția revizuită], prin regulamentul fiecărei Camere. Dispozițiile constituționale nu fac decât să exprime acest rol subordonat, pregător, al activității comisiilor, diferențiat conform tipologiei lor, cuprinsă, de altfel, în prevederile art. 61 alin. (4) din Constituție [art. 64 alin. (4) din Constituția revizuită]: **«Fiecare Cameră își constituie comisii permanente și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale. Camerele își pot constitui comisii comune.»**

34. Pentru ca un control parlamentar să fie autentic, el trebuie să fie deplin, adică Parlamentul țării trebuie să dispună de posibilitatea de a lua orice măsuri pentru a da conținut acestei plenitudini”. Mai mult, „deplasarea [...] unui centru de decizie constituțional (Parlamentul) la comisii ale acestuia nu este conformă cu menirea celui dintâi”, exprimată clar în prevederile constituționale (a se vedea Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, pct. 4 din considerente).

35. Pe de altă parte, Curtea observă că, deși Parlamentul în întregul său și fiecare dintre cele două Camere ale acestuia se bucură de deplină autonomie în ceea ce privește stabilirea normelor juridice ce le guvernează organizarea și funcționarea, în ansamblul sistemului normativ român, hotărârile Parlamentului sunt acte juridice cu forță juridică inferioară Constituției. Interpretarea și aplicarea acestor norme care instituie reguli procedurale trebuie realizate întotdeauna cu bună-credință, în spiritul unui comportament loial față de Legea fundamentală. Într-o ipoteză contrară, rezultatul ar fi blocarea activității instituției, sub aspectul îndeplinirii atribuțiilor constituționale, cu consecințe negative asupra structurilor democratice pe care se întemeiază statul.

36. Normele regulamentare reprezintă instrumentele juridice care permit desfășurarea activităților parlamentare în scopul îndeplinirii atribuțiilor constituționale ale Parlamentului, autoritate reprezentativă prin care poporul român își exercită suveranitatea națională, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din

Constituție (a se vedea Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, pct. 4 din considerente). Una dintre funcțiile Parlamentului este cea de control, iar atribuția corespunzătoare acestei funcții este cea realizată prin intermediul comisiilor permanente sau de anchetă. În acest sens, art. 64 alin. (4) teza întâi din Constituție prevede că **„Fiecare Cameră își constituie comisii permanente și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale”**. Fiind reglementate la nivel constituțional, nici legea și nici regulamentul parlamentar nu pot ignora această realitate constituțională. Prin urmare, aceste acte normative trebuie să le reglementeze în mod expres și să instituie proceduri, instrumente și mijloace suficiente, care să dea substanță prevederii constituționale (a se vedea Decizia nr. 430 din 21 iunie 2017, paragraful 27, și Decizia nr. 611 din 3 octombrie 2017, paragraful 61). În același sens sunt și cele statuate de Curtea Constituțională în Decizia nr. 48 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 21 mai 1994. Astfel, în virtutea „poziției preeminente a Parlamentului în sistemul autorităților publice ale României, el exercită prerogative de cea mai mare însemnătate pentru activitatea de stat, fiind, în întregul său, expresia suveranității naționale rezultată din alegerile parlamentare. [...] Acestui rol și acestor finalități le sunt consacrate organizarea și funcționarea comisiilor parlamentare, privite și definite ca organe de lucru ale Camerelor, care se înființează cu scopul de a îndeplini însărcinările care le sunt încredințate tocmai în vederea pregătirii lucrărilor lor”.

37. Curtea reține, în acest sens, prevederile din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, cap. I — Organizarea Camerei Deputaților, secțiunea a 5-a — Comisiile Camerei Deputaților, care, la art. 40, dispun următoarele: **„Comisiile Camerei Deputaților sunt organisme de lucru ale acesteia, înființate cu scopul de a îndeplini atribuțiile prevăzute de lege și de prezentul regulament. Comisiile Camerei Deputaților pregătesc documentele de lucru pentru lucrările în plen ale acesteia și exercită controlul parlamentar”**. Potrivit art. 41 din același regulament, comisiile Camerei Deputaților sunt comisii permanente, comisii de mediere sau alte comisii comune cu Senatul, putând fi instituite comisii de anchetă sau alte comisii speciale. Punctul 4 din secțiunea a 5-a a cap. I din Regulamentul Camerei Deputaților, intitulată Comisii de anchetă ale Camerei Deputaților, conține reglementări (art. 73—79) în privința instituirii și modalității de desfășurare a activității unei comisii de anchetă parlamentară, în condițiile în care Camera Deputaților consideră necesare clarificarea cauzelor și împrejurărilor în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative, precum și stabilirea concluziilor, răspunderilor și măsurilor ce se impun. Norme cu un conținut juridic relativ similar se regăsesc în Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005 (cap. I secțiunea a 4-a, art. 79 și 80) și în Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului (art. 4, 9, 13, 75—77 și 81) (Decizia nr. 411 din 14 iunie 2017, paragraful 33). Astfel, art. 4 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului prevede că, la nivelul Parlamentului, se organizează comisii comune permanente ale celor două Camere, precum și comisii speciale și comisii de anchetă parlamentară. În acest scop, **„(3) Liderii grupurilor parlamentare din Camera Deputaților și din Senat negociază componența numerică și propun componența nominală a structurilor comune prevăzute la alin. (1) și (2) și a conducerilor acestor structuri pentru a asigura**

respectarea configurației politice a celor două Camere și raportul dintre numărul deputaților și numărul senatorilor”.

38. Dispozițiile art. 7 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului prevăd că, la începutul fiecărei legislaturi, comisiile comune permanente sunt constituite prin hotărâri ale Parlamentului, care cuprind obiectul de activitate și atribuțiile respectivelor comisii, procedurile generale de lucru și alte informații strict necesare unei bune funcționări, precum și componența nominală și conducerea comisiilor, în vreme ce art. 9 din regulamentul reglementează constituirea comisiilor de anchetă parlamentară, atunci când se consideră necesară clarificarea cauzelor și împrejurărilor în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative, precum și pentru stabilirea concluziilor, răspunderilor și măsurilor care se impun, la nivelul Parlamentului.

39. Scopul instituirii comisiei de anchetă, dar și natura acestui organ de lucru al Parlamentului, precum și obiectivele propuse — ce răspund imperativului politic și social de a clarifica anumite aspecte de mare importanță pentru viața publică a comunității [fiind incidente, astfel, prevederile art. 2, art. 61 și art. 69 alin. (2) din Legea fundamentală] urmăresc să asigure Parlamentului posibilitatea reală de exercitare concretă a funcției de control, în sensul de a putea avea acces la informațiile necesare elucidării unor aspecte de interes public. Or, dacă o astfel de activitate nu ar dispune de mijloace adecvate și nu ar fi înzestrată cu o anumită autoritate, obiectivul propus nu ar putea fi atins, iar comisia de anchetă parlamentară și-ar reduce rolul la unul teoretic sau chiar decorativ, lipsit de orice eficiență. Intenția legiuitorului a fost, însă, de a asigura comisiei de anchetă o arie mai cuprinzătoare de acțiune, în sensul de a putea obține informații și de la alte persoane decât subiectele de drept ce se circumscriu raporturilor constituționale dintre Parlament și Guvern (a se vedea în acest sens Decizia nr. 411 din 14 iunie 2017, paragraful 49).

40. Având în vedere aceste argumente, Curtea a apreciat că, în exercitarea funcției de control, Parlamentul este îndreptățit să utilizeze toate instrumentele juridice pe care Constituția, legea și propriile regulamente de organizare și funcționare i le pune la dispoziție, comisiile parlamentare, deși consacrate constituțional, având doar un rol auxiliar în formarea deciziei finale a forului legislativ (Decizia nr. 611 din 3 octombrie 2017, paragraful 64). Cu alte cuvinte, Curtea a reținut că atribuția corespunzătoare funcției de control se realizează prin intermediul comisiilor permanente sau de anchetă, fără a distinge între cele două categorii de comisii.

41. Examinând comparativ sfera competențelor celor două tipologii de comisii parlamentare (**comisia permanentă de control** și **comisia de anchetă**), rezultă că în vreme ce **prima categorie** are plenitudine de analiză, verificare și evaluare a activității autorității publice aflate sub control parlamentar, sub toate aspectele în care autoritatea publică desfășoară atribuții, **comisia de anchetă** are un rol limitat la verificarea necesară clarificării anumitor cauze sau împrejurări în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative. Ambele categorii de comisii întocmesc rapoarte prin care stabilesc concluzii, răspunderi și măsuri care se impun, la nivelul Parlamentului. Pe de altă parte, în vreme ce **o comisie permanentă de control**, așa cum arată și titulatura, își exercită competența de control pe toată durata mandatului Parlamentului, desfășurând activități de verificare periodice și continue, în cazul **comisiilor de anchetă**, acestea acționează pe o perioadă determinată de timp, încetându-și activitatea după efectuarea anchetei și prezentarea concluziilor către plenul Parlamentului. Așa fiind, având în vedere sfera atribuțiilor și perioada de exercitare a acestora, Curtea constată

că, **în situația în care cauzele sau împrejurările în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative sunt legate de activitatea unei autorități publice aflate sub control parlamentar, competențele celor două tipologii de comisii se suprapun.**

42. Având în vedere aceste considerații de principiu, Curtea urmează a analiza dispozițiile Hotărârii Parlamentului României nr. 85/2017, care la art. I prevede: „Hotărârea Parlamentului României nr. 30/1993 privind organizarea și funcționarea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 371 din 18 mai 2017, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(2) Serviciul Român de Informații este obligat să pună la dispoziția comisiei, în termen de 7 zile lucrătoare, rapoartele, informările, explicațiile, documentele, datele și informațiile solicitate și să permită audierea personalului militar și civil indicat de comisie.»

2. La articolul 6, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

«(2¹) În cazul în care durata necesară pentru identificarea și transmiterea informațiilor solicitate depășește termenul de 7 zile lucrătoare, Serviciul Român de Informații va comunica motivele și perioada necesară pentru a prezenta răspunsul la solicitările prevăzute la alin. (2).»

3. La articolul 8, se introduc două noi alineate, alineatele (2) și (3), cu următorul cuprins:

«(2) Ședințele comisiei se pot desfășura independent de programul de lucru al comisiilor permanente, dar nu în același timp cu ședințele de plen ale Camerei Deputaților, Senatului ori cu ședințele de plen ale celor două Camere reunite.

(3) Prin excepție de la alin. (2), ședințele sau activitățile comisiei se pot desfășura în același timp cu ședința de plen a Camerei Deputaților, a Senatului ori cu ședințele de plen ale celor două Camere reunite, cu aprobarea birourilor permanente, după caz.»

4. La articolul 9, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

«(4) Comisia poate invita la ședințele sale orice persoană despre care are date că ar putea deține informații relevante în ceea ce privește sfera de activitate a Comisiei.

(5) Persoanele prevăzute la alin. (4) au obligația de a se prezenta la audieri. Dispozițiile art. 9 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului sunt aplicabile.»

5. La articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 12. — (1) Lucrările și actele comisiei se supun prevederilor Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.»

6. După articolul 14 se introduce un nou articol, articolul 14¹, cu următorul cuprins:

«Art. 14¹. — Deplasările membrilor și ale funcționarilor publici parlamentari ai comisiei la unitățile teritoriale ale Serviciului Român de Informații, precum și la alte activități care sunt de competența comisiei se efectuează cu validarea birourilor permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului, decontarea cheltuielilor efectuându-se pe baza documentelor justificative.»

43. Din examinarea dispozițiilor hotărârii criticate rezultă că acestea conțin norme de drept material (pct. 1, 2, 4 și 5) și norme de drept procedural (pct. 3 și 6). În ceea ce privește prima categorie de norme, Curtea reține că acestea nu vizează atribuții noi în competența Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații, ci măsuri prin care se pun la dispoziția comisiei mijloace și instrumente juridice menite să asigure realizarea scopului pentru care a fost înființată comisia.

44. Potrivit art. 1 alin. (3) din Hotărârea Parlamentului României nr. 30/1993 privind organizarea și funcționarea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații, *„Comisia veghează la îndeplinirea de către Serviciul Român de Informații a misiunilor ce îi revin în conformitate cu prevederile legale în vigoare și efectuează un control concret și permanent asupra activităților Serviciului Român de Informații”*. În exercitarea controlului concret și permanent asupra Serviciului Român de Informații, potrivit art. 5 din hotărâre, comisia se informează permanent și sistematic cu privire la organizarea și desfășurarea activității Serviciului Român de Informații, verifică concordanța activității Serviciului Român de Informații cu Strategia națională de apărare, precum și cu politicile și strategiile de securitate aprobate, monitorizează modul de îndeplinire de către Serviciul Român de Informații a cerințelor legale în ceea ce privește măsurile care presupun restrângerea exercițiului drepturilor și libertăților cetățenești.

45. Astfel, noile dispoziții ale hotărârii modificatoare instituie obligația Serviciului Român de Informații de a pune la dispoziția comisiei rapoartele, informările, explicațiile, documentele, datele și informațiile solicitate, precum și de a permite audierea personalului militar și civil indicat de comisie. Identificarea și transmiterea informațiilor solicitate trebuie realizate într-un termen de 7 zile lucrătoare, în cazul depășirii acestuia fiind necesare motivarea întârzierii și arătarea perioadei necesare pentru a prezenta răspunsul la solicitările formulate.

46. De asemenea, se instituie dreptul comisiei de a invita la ședințele sale orice persoană despre care are date că ar putea deține informații relevante în ceea ce privește sfera de activitate a comisiei. Persoana este obligată de a se prezenta la audieri, dispozițiile art. 9 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului fiind aplicabile. Cu privire la acest aspect, dispozițiile regulamentare realizează o evidentă distincție, pe de o parte, între persoanele care trebuie să se prezinte în fața comisiilor de anchetă în considerarea faptului că activitatea instituțiilor/autorităților din care fac parte este sub control parlamentar și care sunt citate în acest sens și, pe de altă parte, persoanele care sunt invitate, respectiv cele care reprezintă, în virtutea funcției lor de conducere, autorități/instituții publice ce nu se află sub control parlamentar și care, în considerarea principiului colaborării loiale între instituțiile/autoritățile statului, au obligația să ia parte la lucrările comisiei în toate cazurile și indiferent de obiectul anchetei parlamentare, sau alte persoane, care, spre exemplu, pot să nu aibă nicio tangență cu instituțiile statului, caz în care participarea acestora este la latitudinea lor (Decizia nr. 411 din 14 iunie 2017, paragraful 55).

47. În privința terților (alte persoane decât cele care lucrează în cadrul Guvernului sau în cadrul celorlalte organe ale administrației publice), procedura de a obține informații demarează cu o invitație, și nu o citație, aceasta din urmă fiind

adresată numai subiecților de drept care, în temeiul art. 111 din Constituție, au obligația constituțională de a prezenta comisiei informațiile solicitate. În acest sens, alin. (5) al art. 9 din Legea nr. 96/2006 precizează o condiție suplimentară, care ține de acordul de voință al persoanei invitate, și anume acceptarea acesteia de a fi audiată. Persoana invitată are posibilitatea de a răspunde și în scris comisiei de anchetă parlamentară, furnizând informațiile solicitate, sau poate transmite prin poștă documente sau celelalte mijloace de probă pe care le deține și care sunt utile comisiei de anchetă (Decizia nr. 411 din 14 iunie 2017, paragraful 52).

48. Așa fiind, Curtea constată că normele regulamentare la care Hotărârea Parlamentului României nr. 85/2017 face trimitere (care reiau dispozițiile art. 9 din Legea nr. 96/2006 privind statutul deputaților și senatorilor) sunt pe deplin aplicabile în procedura desfășurată în fața Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații, astfel că **persoana despre care comisia are date că ar putea deține informații relevante în ceea ce privește sfera de activitate a comisiei are obligația de prezentare dacă activitatea instituției/autorității din care face parte este sub control parlamentar sau dacă reprezintă, în virtutea funcției sale de conducere, o autoritate/instituție publică, chiar dacă aceasta nu se află sub control parlamentar. Toate celelalte persoane, în virtutea dispozițiilor legale și regulamentare aplicabile, se pot prezenta în fața comisiei doar dacă acceptă să fie audiate.**

49. Având în vedere faptul că obiectivul comisiei îl reprezintă controlul activității unei instituții publice de rang constituțional și că aflarea adevărului se înscrie în sfera interesului public, obligația adoptării unei conduite cu bună-credință se impune a fi respectată, astfel că fiecare persoană, în urma invitației primite, trebuie să adopte un comportament activ, pozitiv. În caz contrar, atitudinea sa poate fi calificată drept potrivnică aflării adevărului și poate constitui obiect de sesizare a organelor de urmărire penală, fără ca prin aceasta să fie încălcate drepturile și libertățile sale individuale (Decizia nr. 611 din 3 octombrie 2017, paragraful 132).

50. **Prin consacrarea acestui instrument de lucru** — invitarea oricărei persoane despre care are date că ar putea deține informații relevante în ceea ce privește sfera de activitate a comisiei la ședințele sale, **coroborată cu norma de trimitere la dispozițiile art. 9 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului**, care reglementează normele procedurale referitoare la activitatea comisiilor de anchetă, **nu rezultă, implicit, faptul că o comisie comună permanentă dobândește calitatea de comisie de anchetă.** Așa cum s-a menționat în prealabil, art. 7 alin. (2) din regulament prevede că *„Hotărârile Parlamentului de înființare a comisiilor comune permanente cuprind obiectul de activitate și atribuțiile respectivelor comisii, procedurile generale de lucru și alte informații strict necesare unei bune funcționări”*. Modalitatea prin care Parlamentul a înțeles să sporească mijloacele/instrumentele/pârghiile pe care le pune la dispoziția unei comisii de control în vederea realizării atribuției pentru care aceasta a fost înființată se circumscrie marjei sale de apreciere cu privire la stabilirea cadrului legal în care comisia își desfășoară activitatea. **Completarea acestui cadru legal cu norme aplicabile și altor organe de lucru din interiorul Parlamentului nu contravine cu nimic principiului legalității, din contră, reprezintă expresia principiului constituțional al autonomiei parlamentare, consacrat de art. 64 din Legea**

fundamentală. Astfel, în exercitarea funcției sale de control asupra instituțiilor/autorităților prevăzute de Constituție, **Parlamentul are obligația de a crea cadrul normativ necesar realizării unui control efectiv asupra activității acestor entități.** Comisia de control trebuie să fie aptă a efectua o verificare reală și eficientă, astfel încât rezultatul controlului, materializat în raportul prezentat plenului Parlamentului, să poată fi dezbătut și urmat de o decizie corespunzătoare. Prin urmare, comisia trebuie să dispună de toate condițiile și mijloacele pentru a culege și a oferi acele date necesare plenului Parlamentului pe care acesta să își întemeieze, în mod adecvat și judicios, decizia adoptată.

51. În ceea ce privește completarea Hotărârii Parlamentului României nr. 30/1993 cu prevederea că lucrările și actele comisiei se supun dispozițiilor Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare, menționăm că prin hotărârea modificatoare s-a instituit *prerogativa comisiei de a solicita rapoarte, informații, explicații, documente, date și informații de la Serviciul Român de Informații*, precum și obligația acestuia din urmă de a da curs unor asemenea solicitări. Or, *în măsura în care actele solicitate sunt informații clasificate, noile dispoziții reglementează, în mod corelativ, o garanție necesară cu privire la accesul, păstrarea și utilizarea acestor informații cu caracter nepublic la care comisiile parlamentare vor avea acces în virtutea atribuțiilor legale și constituționale.*

52. În fine, în ceea ce privește normele de drept procedural introduse prin hotărârea modificatoare, acestea vizează ședințele Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații, precum și deplasările membrilor efectuate în vederea realizării controlului și decontarea cheltuielilor aferente, aspecte care intră în sfera de reglementare a bunei organizări și funcționării a comisiei parlamentare, fără înrăurire asupra constituționalității hotărârii criticate.

53. Pentru aceste argumente, Curtea constată că sunt neîntemeiate criticile autorilor sesizării de neconstituționalitate, potrivit cărora atributele speciale cu care este investită o comisie de anchetă pot fi folosite de o comisie permanentă numai în temeiul unei hotărâri în care sunt precizate scopul anchetei,

obiectivele acesteia și perioada determinată în care aceasta va efectua ancheta. Noul cadru regulamentar în temeiul căruia Comisia comună permanentă a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații își va exercita prerogativele nu încalcă principiului legalității, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție, potrivit căruia „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”, și nici prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție cu privire la controlul parlamentar al Guvernului și al celorlalte organe ale administrației publice.

54. **Controlul civil asupra activității acestui serviciu militar specializat în domeniul informațiilor privitoare la siguranța națională a României, parte componentă a sistemului național de apărare, trebuie să fie unul real, efectiv, susceptibil a determina decizii adecvate, pertinente și judicioase ale forului de control. Or, *critica autorilor sesizării de neconstituționalitate apare cu atât mai nefondată cu cât controlul parlamentar asupra Serviciului Român de Informații este prevăzut în mod expres de art. 65 alin. (2) lit. h) din Constituție, ca o garanție a respectării principiului statului de drept, specific democrației constituționale.***

55. Pe de altă parte, Curtea observă că dispozițiile hotărârii criticate nu pun în discuție drepturi și libertăți fundamentale ale cetățenilor (*recte*, libertatea individuală), care să fie afectate în substanța lor ca urmare a unei eventuale interpretări arbitrare cu prilejul aplicării acestora de către comisia permanentă de control, deoarece aceasta din urmă nu are vocația de *juris dictio*, în sensul că nu pronunță hotărâri definitive cu privire la vinovăția unei persoane, iar orice măsură rezultată ca urmare a sesizării pe care o poate înainta comisia către persoanele sau organele abilitate să ia anumite măsuri este supusă, la rândul său, controlului instanțelor judecătorești, persoana vizată beneficiind de toate garanțiile specifice unui proces echitabil (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 411 din 14 iunie 2017, paragraful 44). Prin urmare, nu pot fi reținute nici criticile de neconstituționalitate întemeiate pe art. 23 alin. (1) din Constituție, referitor la inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei, și, implicit, nici cele privind încălcarea art. 53 din Constituție.

56. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. l) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.c), al art. 27 alin. (1) și al art. 28 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate formulată de un număr de 52 de deputați (51 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal și un deputat neafiliat) și constată că dispozițiile Hotărârii Parlamentului României nr. 85/2017 pentru modificarea și completarea Hotărârii Parlamentului României nr. 30/1993 privind organizarea și funcționarea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI SOCIETĂȚII
INFORMAȚIONALE
Nr. 1.168 din 14 decembrie 2017

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
Nr. 3.024 din 8 ianuarie 2018

MINISTERUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE
Nr. 492 din 10 ianuarie 2018

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 3.337 din 29 decembrie 2017

ORDIN

privind încadrarea în activitatea de creare de programe pentru calculator

Având în vedere prevederile:

- Hotărârii Guvernului nr. 36/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale;
- Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale;
- Hotărârii Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 60 pct. 2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul comunicațiilor și societății informaționale, ministrul educației naționale, ministrul muncii și justiției sociale și ministrul finanțelor publice emit prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Angajații operatorilor economici care își desfășoară activitatea pe teritoriul României în conformitate cu legislația în vigoare, al căror obiect de activitate include crearea de programe pentru calculator (cod CAEN 5821, 5829, 6201, 6202, 6209), beneficiază de scutirea de impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor, prevăzută la art. 60 pct. 2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) posturile pe care sunt angajați corespund listei cuprinzând ocupațiile menționate în anexă;
- b) postul face parte dintr-un compartiment specializat de informatică, evidențiat în organigrama angajatorului, cum ar fi: direcție, departament, oficiu, serviciu, birou, compartiment sau altele similare;
- c) dețin o diplomă acordată după finalizarea unei forme de învățământ superior de lungă durată sau de scurtă durată sau dețin o diplomă acordată după finalizarea ciclului I de studii universitare de licență, eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată sau dețin o diplomă de bacalaureat și urmează cursurile unei instituții de învățământ superior acreditate și prestează efectiv una dintre activitățile prevăzute în anexă;
- d) angajatorul a realizat în anul fiscal precedent și a înregistrat distinct în bilanțele analitice venituri din activitatea de creare de programe pentru calculator destinată comercializării;
- e) veniturile anuale prevăzute la lit. d) au o valoare de cel puțin echivalentul în lei a 10.000 euro (calculat la cursul de schimb valutar mediu lunar comunicat de Banca Națională a României, aferent fiecărei luni în care s-a înregistrat venitul) pentru fiecare angajat care beneficiază de scutirea de impozit pe venit.

(2) Societățile care se înființează în cursul anului fiscal, în vederea beneficiarii de facilitatea fiscală prevăzută la alin. (1), sunt exceptate de la îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. d), pentru anul înființării și pentru anul fiscal următor.

(3) Societățile care au făcut în cursul anului obiectul unei reorganizări potrivit legii, în vederea beneficiarii de facilitatea

fiscală prevăzută la alin. (1), sunt exceptate de la îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. d) pentru anul în care s-a produs operațiunea de reorganizare.

(4) De prevederile alin. (1) beneficiază cetățenii români și cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene ale căror diplome sunt echivalente sau recunoscute, prin structurile de specialitate ale Ministerului Educației Naționale, cu diplome de nivel master obținute ca urmare a absolvirii unui ciclu integrat de studii universitare de licență și master sau cu diploma acordată după finalizarea ciclului I de studii universitare de licență.

(5) De prevederile alin. (1) beneficiază cetățenii români și cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene ale căror diplome sunt echivalente sau recunoscute, prin structurile de specialitate ale Ministerului Educației Naționale, cu diploma de bacalaureat, și care urmează cursurile unei instituții de învățământ superior acreditate.

Art. 2. — Activitatea de creare de programe pentru calculator, în sensul prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă prestarea efectivă a uneia dintre activitățile de creare de programe pentru calculator corespunzătoare ocupațiilor specifice menționate în anexă.

Art. 3. — (1) Documentele justificative care se au în vedere la încadrarea persoanelor scutite de la plata impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor, în conformitate cu prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, conform ocupațiilor specifice prevăzute în anexă, sunt:

- a) actul constitutiv, în cazul operatorilor economici;
- b) organigrama angajatorului;
- c) fișa postului;
- d) copia cu mențiunea „conform cu originalul” a diplomei acordate după finalizarea studiilor în învățământul universitar de lungă/scurtă durată, respectiv copia cu mențiunea „conform cu originalul” a diplomei acordate după finalizarea ciclului I de studii universitare de licență, respectiv copia legalizată a atestatului

de echivalare sau recunoaștere a diplomei, eliberat prin structurile de specialitate ale Ministerului Educației Naționale, pentru cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene;

e) adeverința de absolvire a studiilor universitare de licență, eliberată de instituția de învățământ superior în cauză, în cazul în care diploma de absolvire nu a fost încă eliberată;

f) copia cu mențiunea „conform cu originalul” a diplomei de bacalaureat, respectiv copia legalizată a atestatului de echivalare sau recunoaștere a diplomei, eliberat prin structurile de specialitate ale Ministerului Educației Naționale, pentru cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene care urmează cursurile unei instituții de învățământ superior acreditate;

g) adeverință care să ateste faptul că persoana urmează o formă de învățământ superior, în cazul în care angajatul deține diplomă de bacalaureat, eventual echivalată/recunoscută, dar nu a absolvit studii universitare de scurtă durată sau studii universitare de lungă durată sau ciclul I al studiilor de licență;

h) copia cu mențiunea „conform cu originalul” a contractului individual de muncă;

i) statul de plată întocmit separat pentru angajații care beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor, prevăzută la art. 60 pct. 2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

j) comanda internă, aprobată de organul de conducere abilitat al angajatorului, care atestă solicitarea inițierii procesului de creare de programe pentru calculator;

k) balanța analitică în care să fie reflectate distinct veniturile din activitatea de creare de programe pentru calculator.

(2) Dosarul cuprinzând documentele justificative se va păstra la sediul angajatorului în vederea controlului. În situația în care angajatorul păstrează documentele justificative în format electronic, acestea vor fi semnate cu semnătură electronică calificată, furnizată de un furnizor de servicii acreditat.

Ministrul comunicațiilor și societății informaționale,
Lucian Șova

Ministrul educației naționale,
Liviu-Marian Pop

(3) Încadrarea unei persoane în lista de ocupații specifice activităților de creare de programe pentru calculator, în scopul beneficiarii de scutirea de impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor prevăzută în Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, constituie responsabilitatea angajatorului.

Art. 4. — Scutirea de impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor, prevăzută la art. 60 pct. 2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se aplică lunar numai pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor, obținute din desfășurarea unei activități de creare de programe pentru calculator, în baza unui contract individual de muncă, indiferent de momentul angajării persoanei care beneficiază de scutire, și fără a fi condiționată de contribuția acesteia la realizarea plafonului minim de venit prevăzut la art. 1 alin. (1) lit. e).

Art. 5. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin și se actualizează periodic, în conformitate cu modificările și completările Clasificării Ocupațiilor din România.

Art. 6. — Prevederile prezentului ordin vor fi duse la îndeplinire de Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale, Ministerul Muncii și Justiției Sociale, Ministerul Educației Naționale și Ministerul Finanțelor Publice.

Art. 7. — (1) Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data de 1 a lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică începând cu veniturile aferente lunii în care intră în vigoare ordinul.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă prevederile Ordinului ministrului comunicațiilor și societății informaționale, al ministrului educației naționale, al ministrului muncii și justiției sociale și al ministrului finanțelor publice nr. 409/4.020/737/703/2017 privind încadrarea în activitatea de creare de programe pentru calculator, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 22 iunie 2017.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul muncii și justiției sociale,
Daniela Barbu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

ANEXĂ

LISTA
cuprinzând ocupațiile specifice activităților de creare de programe pentru calculator

Nr. crt.	Ocupația	Descrierea activității
1.	Administrator baze de date	Activități de furnizare a expertizei de specialitate și a asistenței practice în managementul sistemelor de baze de date și în utilizarea datelor informatice pentru a răspunde cerințelor sistemului informatic în orice moment al ciclului de viață, în conformitate cu criteriile de calitate definite
2.	Analist	Activități de realizare a analizei în vederea definirii specificațiilor pentru construirea efectivă a sistemelor informatice, susceptibile să răspundă cerințelor utilizatorilor
3.	Inginer de sistem în informatică	Activități care combină aptitudinile analitice și de proiectare cu cunoștințe adecvate de tehnologie software și hardware, în vederea definirii, proiectării, realizării, testării, implementării și modificării sistemelor informatice ce conțin software ca principală componentă
4.	Inginer de sistem software	Activități de adaptare și/sau de armonizare a soluțiilor hardware, software și a sistemelor de operare, precum și a aplicațiilor existente ori proiectate la necesitățile reale sau estimate ale utilizatorilor, în vederea îndeplinirii cerințelor privind satisfacerea gradului de solicitare (timpul de răspuns)

Nr. crt.	Ocupația	Descrierea activității
5.	Manager de proiect informatic	Activități de coordonare a sistemelor de dezvoltare specifice aplicațiilor informatice majore, inclusiv coordonarea personalului și urmărirea cerințelor proiectelor (informații/date necesare, programare, analiză). Managerii de proiect dezvoltă, planifică, analizează, estimează și stabilesc prioritățile aferente componentelor ce urmează să fie realizate, precum și fazele și termenele de execuție a proiectelor.
6.	Programator	Activități de realizare a programelor pentru calculator, conform unor specificații predefinite, și asamblarea lor în sisteme coerente, inclusiv testarea în vederea asigurării conformității cu specificațiile
7.	Proiectant de sisteme informatice	Activități care combină aptitudinile analitice și de proiectare bazate pe cunoștințe de specialitate cu cunoștințe în utilizarea instrumentelor software sau a limbajelor de programare, în vederea producerii și implementării unor soluții funcționale care să corespundă cerințelor predefinite ori unor necesități organizaționale
8.	Programator de sistem informatic	Activități care combină aptitudinile analitice și de proiectare cu cunoștințe adecvate de tehnologie software și hardware, în vederea definirii, proiectării, realizării, testării, implementării și modificării sistemelor informatice ce conțin software ca principală componentă
9.	Programator ajutor	Activități de asigurare suport tehnic în realizarea programelor pentru calculator, conform unor specificații predefinite, și asamblarea lor în sisteme coerente, inclusiv testarea în vederea asigurării conformității cu specificațiile
10.	Analist ajutor	Activități de asigurare suport tehnic pentru realizarea analizei în vederea definirii specificațiilor pentru construirea efectivă a sistemelor informatice, susceptibile să răspundă cerințelor utilizatorilor

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

O R D I N

pentru abrogarea Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.327/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 2 unități administrativ-teritoriale din județul Bacău

În temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.327/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 2 unități administrativ-

teritoriale din județul Bacău, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 19 octombrie 2016, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 18 decembrie 2017.

Nr. 1.596.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară
cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Vișina, județul Olt**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) și art. 15 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Vișina, județul Olt, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc, pentru unitatea administrativ-teritorială Vișina, județul Olt, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

(3) Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare, în unitatea administrativ-teritorială Vișina, județul Olt, își pierd valabilitatea.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 22 decembrie 2017.
Nr. 1.659.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară
cu privire la imobilele situate în sectorul cadastral nr. 1
din unitatea administrativ-teritorială Surdila-Găiseanca, județul Brăila**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) și art. 15 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în sectorul cadastral nr. 1 din unitatea administrativ-teritorială Surdila-Găiseanca, județul Brăila, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc, pentru sectorul cadastral nr. 1 din unitatea administrativ-teritorială Surdila-Găiseanca, județul Brăila, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

(3) Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare, în sectorul cadastral nr. 1 din unitatea administrativ-teritorială Surdila-Găiseanca, județul Brăila, își pierd valabilitatea.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 22 decembrie 2017.
Nr. 1.660.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**pentru modificarea și completarea Metodologiei-cadru privind mobilitatea personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar în anul școlar 2018—2019, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 5.485/2017**

În baza prevederilor art. 94 și 252 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia-cadru privind mobilitatea personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar în anul școlar 2018—2019, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 5.485/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 și 926 bis din 24 noiembrie 2017, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 74, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 74. — (1) La etapa de pretransfer participă cadrele didactice titulare prevăzute la art. 5 alin. (1)—(3), precum și cadrele didactice prevăzute la art. 5 alin. (6), la cererea acestora, prin pretransfer consimțit între unitățile de învățământ preuniversitar în aceeași localitate, în localitatea de domiciliu, conform art. 1 alin. (3), pentru apropiere de domiciliu sau pentru reîntregirea familiei.”

2. La articolul 75, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 75. — (1) Pentru pretransferul consimțit între unitățile de învățământ, în aceeași localitate, în localitatea de domiciliu, pentru apropiere de domiciliu sau pentru reîntregirea familiei, personalul didactic titular în învățământul preuniversitar depune în perioadele prevăzute în Calendar, atât la unitatea/unitățile de învățământ în care solicită pretransferul consimțit între unitățile de învățământ preuniversitar, o cerere-tip, conform anexei nr. 14, cât și la inspectoratul școlar în a cărui rază teritorială își are sediul unitatea de învățământ la care se solicită pretransferul, prin accesarea unei aplicații special concepute în acest sens, aplicație care permite vizualizarea în timp real a tuturor posturilor didactice/catedrelor vacante, respectiv a celor care se pot vacanta pe parcursul derulării etapei de pretransfer. Cadrele didactice care solicită pretransferul consimțit între unitățile de învățământ preuniversitar pe posturi în centre și cabinete de asistență psihopedagogică/profesorii logopezi din cabinetele interșcolare depun, în perioadele prevăzute în Calendar, cereri la CMBRAE/CJRAE în cadrul căruia este normat postul didactic respectiv și la inspectoratul școlar. Cererea este însoțită de documentele menționate în aceasta. Cadrul didactic titular care solicită soluționarea cererii de pretransfer consimțit între unități de învățământ în unități de învățământ din alte județe anexează la cererea de înscriere adevărâta eliberată de inspectoratul școlar, în a cărui rază teritorială este titular, din care să rezulte că cererea de

pretransfer în alt județ a solicitantului a fost luată în evidență. Un cadru didactic titular în învățământul preuniversitar se poate înscrie la etapa de pretransfer consimțit între unitățile de învățământ numai într-un singur județ sau numai în municipiul București. Cererile se depun mai întâi la inspectoratul școlar și apoi la unitățile de învățământ, conform Calendarului. La cererile care se depun la unitățile de învățământ vor fi anexate, în copie, documentele de studii, buletinul/cartea de identitate/adeverință de identitate, documente doveditoare privind schimbarea numelui, dacă este cazul, adevărâțele/atestatele/certIFICATELE de acordare a definitivării în învățământ sau a gradelor didactice II sau I, dacă este cazul, avizele și atestatele necesare pentru ocuparea posturilor didactice/catedrelor vacante solicitate, dacă este cazul, și documentele necesare pentru a face dovada îndeplinirii tuturor condițiilor specifice pentru ocuparea posturilor didactice/catedrelor vacante prin transfer, dacă este cazul, autentificate de conducerea unității de învățământ la care cadrul didactic este titular sau detașat.”

3. La articolul 77, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Cadrele didactice, care solicită pretransferul pentru reîntregirea familiei, nu sunt condiționate de domiciliul în localitatea în care solicită pretransferul, dar trebuie să facă dovada că soțul/soția are locul de muncă în localitatea în care solicită pretransferul sau într-o localitate apropiată, anexând, în copie, la cererea de pretransfer, după caz, unul dintre următoarele documente: extras din aplicația REVISAL sau contractul individual de muncă, decizia sau ordinul conducătorului instituției publice, ordinul de ministru pentru personalul din sistemul de apărare, de informații sau de ordine publică și de securitate națională.”

4. Anexa nr. 19 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial, Direcția generală infrastructură din cadrul Ministerului Educației Naționale, Centrul Național de Evaluare și Examinare, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Liviu-Marian Pop

București, 8 ianuarie 2018.
Nr. 3.017.

C A L E N D A R U L
mobilității personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar pentru anul școlar
2018—2019

I. Ordinea desfășurării etapelor mobilității personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar pentru anul școlar 2018—2019 este următoarea:

1. Constituirea comisiei județene/a municipiului București de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar, prin decizia inspectorului școlar general

Termen: 3 ianuarie 2018

2. Revizuirea deciziilor de numire/transfer/repartizare pe post catedră a personalului didactic titular conform prevederilor art. 19 alin. (5) și (6) din Metodologie și întocmirea listelor cuprinzând personalul didactic titular care îndeplinește condițiile legale de pensionare la 1 septembrie 2018, pe baza cererilor înregistrate la secretariatele unităților de învățământ de către unitățile de învățământ și comunicarea acestora la inspectoratul școlar:

a) pentru limită de vârstă;

b) la cerere, pentru pensionare anticipată sau pensionare anticipată parțială.

Termen: 26 ianuarie 2018

3. Constituirea posturilor didactice/catedrelor, încadrarea personalului didactic titular, soluționarea cererilor de întregire/completare a normei didactice de predare-învățare-evaluare la nivelul unităților de învățământ a personalului didactic titular pentru anul școlar 2018—2019 și soluționarea cererilor cadrelor didactice titulare prevăzute la art. 48 alin. (2) și (3) din Metodologie:

a) elaborarea ofertei școlii și stabilirea disciplinelor opționale pentru anul școlar următor;

Până la 16 februarie 2018

b) depunerea cererilor de către cadrele didactice titulare prevăzute la art. 48 alin. (2) din Metodologie și a cererilor de întregire/completare a normei didactice de predare-învățare-evaluare la secretariatele unităților de învățământ;

Până la 26 ianuarie 2018

c) comunicarea, la inspectoratele școlare, a acordului/acordului de principiu/refuzului pentru transfer al cadrelor didactice titulare prevăzute la art. 48 alin. (2) din Metodologie, respectiv pentru întregirea normei didactice de predare-învățare-evaluare;

Termen: 9 februarie 2018

d) stabilirea de către consiliul de administrație al inspectoratului școlar a listei finale a cadrelor didactice prevăzute la art. 48 alin. (2) din Metodologie pentru care se acordă transferul;

Termen: 12 februarie 2018

e) constituirea posturilor didactice/catedrelor la nivelul unităților de învățământ/consoțiilor școlare; organizarea inspecțiilor speciale la clasă/probelor practice/orale de profil, de către comisia stabilită la nivelul inspectoratului școlar, afișarea rezultatelor la sediul inspectoratului școlar și pe pagina web a inspectoratului școlar;

Perioada: 26 ianuarie—9 februarie 2018

f) analiza, corectarea și avizarea proiectului de încadrare și a ofertei de posturi didactice/catedre vacante/rezervate de către inspectoratul școlar;

Perioada: 12—21 februarie 2018

g) emiterea și comunicarea deciziilor de transfer/întregire de normă.

Perioada: 21 februarie—2 martie 2018

4. Stabilirea personalului didactic care îndeplinește condițiile legale de pensionare la data de 1 septembrie 2018 și se menține în activitate ca titular în anul școlar 2018—2019, în funcția didactică, până la 3 ani peste vârsta de pensionare, raportată la data de 1 septembrie 2018:

a) depunerea și înregistrarea cererilor la secretariatele unităților de învățământ;

Până la 26 ianuarie 2018

b) aprobarea cererilor privind menținerea în activitate ca titular în funcția didactică peste vârsta de pensionare la nivelul unităților de învățământ;

Până la 31 ianuarie 2018

c) comunicarea situației prevăzute la art. 28 alin. (6) din Metodologie la inspectoratele școlare și cadrelor didactice;

Termen: 1 februarie 2018

d) întocmirea, la nivelul inspectoratelor școlare, a listelor finale cuprinzând cadrele didactice care îndeplinesc condițiile legale de pensionare la data de 1 septembrie 2018 și au solicitat menținerea în activitate ca titular în anul școlar 2018—2019, în funcția didactică, până la 3 ani peste vârsta de pensionare, raportată la data de 1 septembrie 2018, prezentarea acestora spre validare consiliului de administrație al inspectoratului școlar și afișarea listelor finale la inspectoratele școlare;

Perioada: 2—5 februarie 2018

e) înregistrarea contestațiilor la inspectoratele școlare;

Perioada: 5—7 februarie 2018

- f) soluționarea contestațiilor de către consiliul de administrație al inspectoratului școlar.
Termen: 9 februarie 2018
5. Completarea normei didactice de predare-învățare-evaluare a personalului didactic titular la nivelul inspectoratului școlar:
- a) afișarea la inspectoratele școlare a listei tuturor catedrelor vacante/rezervate complete și incomplete;
Termen: 22 februarie 2018
- b) înregistrarea cererilor pentru completarea normei didactice la inspectoratul școlar;
Perioada: 22—23 februarie 2018
- c) organizarea inspecțiilor speciale la clasă/probelor practice/orale de profil, de către comisia stabilită la nivelul inspectoratului școlar, afișarea rezultatelor la sediul inspectoratului școlar și pe pagina web a inspectoratului școlar;
Perioada: 26 februarie—2 martie 2018
- d) ședință de repartizare organizată de comisia de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar, constituită la nivelul inspectoratului școlar, pentru completarea normei didactice;
Termen: 5 martie 2018
- e) emiterea și comunicarea deciziilor de completare de normă/transfer.
Perioada: 5—9 martie 2018
6. Transferarea personalului didactic titular disponibilizat prin restrângere de activitate sau prin restructurarea rețelei școlare ori prin desființarea unor unități de învățământ:
- a) reactualizarea listei posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate complete și incomplete și afișarea acestora la inspectoratele școlare;
Termen: 6 martie 2018
- b) afișarea, la inspectoratele școlare, a listei cadrelor didactice care intră în restrângere de activitate, începând cu data de 1 septembrie 2018;
Termen: 6 martie 2018
- c) afișarea la sediile unităților de învățământ a condițiilor specifice și a grilelor de evaluare aferente acestora (dacă este cazul) pentru ocuparea posturilor didactice/catedrelor vacante prin transfer/pretransfer consimțit între unitățile de învățământ, avizate de inspectoratele școlare;
Termen: 6 martie 2018
- d) înregistrarea cererilor, însoțite de documentele precizate în acestea, cadrelor didactice aflate în restrângere de activitate, la inspectoratele școlare; verificarea și avizarea dosarelor depuse de către comisia de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar constituită la nivelul inspectoratului școlar și consilierul juridic al inspectoratului școlar;
Perioada: 6—9 martie 2018
- e) afișarea la inspectoratul școlar și pe pagina web a inspectoratului școlar a listelor cu punctajele cadrelor didactice care solicită soluționarea restrângerii de activitate;
Termen: 12 martie 2018
- f) înregistrarea contestațiilor la punctajele acordate;
Perioada: 12—13 martie 2018
- g) organizarea inspecțiilor speciale la clasă/probelor practice/orale de profil, afișarea rezultatelor la sediul inspectoratului școlar și pe pagina web a inspectoratului școlar;
Perioada: 7—19 martie 2018
- h) soluționarea contestațiilor la punctajele acordate, în consiliul de administrație al inspectoratului școlar și afișarea punctajelor finale la inspectoratul școlar și pe pagina web a inspectoratului școlar;
Termen: 19 martie 2018
- i) depunerea cererilor, însoțite de documentele precizate în acestea, de către cadrele didactice aflate în restrângere de activitate, pentru obținerea acordurilor/acordurilor de principiu în vederea soluționării restrângerii de activitate la unitățile de învățământ, CMBRAE/CJRAE;
Perioada: 14—19 martie 2018
- j) analiza în consiliile de administrație ale unităților de învățământ a solicitărilor și comunicarea hotărârii cu privire la acordarea/neacordarea acordurilor/acordurilor de principiu pentru transfer;
Termen: 20 martie 2018
- k) depunerea și înregistrarea contestațiilor privind acordurile/acordurile de principiu emise de unitățile de învățământ, de către personalul didactic titular care solicită transfer consimțit între unitățile de învățământ;
Perioada: 20—21 martie 2018
- l) soluționarea contestațiilor privind acordurile/acordurile de principiu pentru transfer emise de unitățile de învățământ;
Perioada: 21—23 martie 2018
- m) depunerea acordurilor/acordurilor de principiu cadrelor didactice titulare care solicită soluționarea restrângerii de activitate la comisia de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar constituită la nivelul inspectoratului școlar;
Perioada: 20—26 martie 2018
- n) soluționarea cererilor de restrângere de activitate în ședință de repartizare;
Termen: 27 martie 2018

o) înregistrarea contestațiilor la inspectoratul școlar cu privire la modul de soluționare a restrângerilor;

Perioada: 27—28 martie 2018

p) soluționarea contestațiilor în consiliul de administrație al inspectoratului școlar;

Termen: 29 martie 2018

q) emiterea și comunicarea deciziilor de repartizare.

Perioada: 29 martie—11 aprilie 2018

7. Repartizarea, în ședință organizată de inspectoratul școlar, pe perioadă nedeterminată, a cadrelor didactice calificate angajate cu contract individual de muncă pe perioadă determinată, în baza prevederilor art. 253 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare:

a) reactualizarea listei posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate;

Termen: 30 martie 2018

b) depunerea și înregistrarea dosarelor de înscriere la inspectoratele școlare;

Perioada: 3—12 aprilie 2018

c) verificarea dosarelor de către comisia de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar constituită la nivelul inspectoratului școlar și consilierul juridic al inspectoratului școlar;

Perioada: 4—13 aprilie 2018

d) repartizarea cadrelor didactice conform prevederilor art. 253 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în ședință organizată de inspectoratul școlar;

Termen: 16 aprilie 2018

e) depunerea și înregistrarea contestațiilor la sediile inspectoratelor școlare;

Perioada: 16—17 aprilie 2018

f) soluționarea contestațiilor de către consiliul de administrație al inspectoratului școlar;

Termen: 18 aprilie 2018

g) emiterea și comunicarea deciziilor de repartizare.

Perioada: 19—27 aprilie 2018

8. Ocuparea prin concurs național a posturilor didactice/catedrelor declarate vacante/rezervate în învățământul preuniversitar:

a) înregistrarea, analizarea și soluționarea cererilor de concediu fără plată în consiliile de administrație ale unităților de învățământ și transmiterea situației la inspectoratele școlare;

Până la 17 aprilie 2018

b) afișarea listei posturilor didactice/catedrelor ocupate ca urmare a repartizării cadrelor didactice conform prevederilor art. 253 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;

Termen: 18 aprilie 2018

c) verificarea și publicarea listei finale reactualizate cu posturile didactice/catedrele vacante/rezervate pentru concurs;

Termen: 19 aprilie 2018

d) înregistrarea dosarelor de înscriere a candidaților la concursul de ocupare a posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate, inclusiv pentru absolvenții promoției 2018, la inspectoratele școlare;

Perioada: 20 aprilie—3 mai 2018

e) verificarea și avizarea dosarelor candidaților de către comisia județeană/municipiului București de organizare și desfășurare a concursului și consilierul juridic al inspectoratului școlar;

Perioada: 23 aprilie—4 mai 2018

f) validarea înscrierii, prin semnătură, de către candidați sau împuterniciții acestora prin procură notarială în original, conform graficului stabilit de comisia de organizare și desfășurare a concursului; neprezentarea la validare a absolvenților din promoțiile anterioare atrage anularea înscrierii la concurs.

Perioadele: 7—8 mai 2018; 5—9 iulie 2018

pentru absolvenții promoției 2018/absolvenții 2018 ai programelor de pregătire psihopedagogică oferite de departamentele pentru pregătirea personalului didactic/departamentele de specialitate cu profil psihopedagogic

NOTĂ:

În mod excepțional, absolvenții promoției 2018 (studiilor medii/postliceale/universitare de licență/universitare de masterat/departamentelor pentru pregătirea personalului didactic/departamentelor de specialitate cu profil psihopedagogic) pot să prezinte adeverința de absolvire a studiilor/programului de pregătire psihopedagogică și să valideze fișa de înscriere în data de 11 iulie 2018. Absolvenții promoției 2018 pot participa la proba scrisă în cadrul concursului național pentru ocuparea posturilor didactice/catedrelor declarate vacante/rezervate, numai după prezentarea adeverinței de absolvire a studiilor/programului de pregătire psihopedagogică.

- g) afișarea listei candidaților înscriși și a graficului privind susținerea probelor practice/orale și a inspecțiilor speciale la clasă;
Termen: 9 mai 2018
- h) organizarea și desfășurarea probelor practice/orale și a inspecțiilor speciale la clasă, de către comisia stabilită la nivelul inspectoratului școlar;
Perioada: 10 mai—29 iunie 2018
- i) desfășurarea probei scrise;
Termen: 11 iulie 2018
- j) comunicarea rezultatelor;
Termen: 17 iulie 2018
- k) înregistrarea contestațiilor la inspectoratele școlare și transmiterea acestora la centrele de evaluare;
Perioada: 17—18 iulie 2018
- l) rezolvarea contestațiilor;
Perioada: 18—23 iulie 2018
- m) comunicarea rezultatelor finale.
Termen: 24 iulie 2018
- n) repartizarea candidaților cu media de repartizare minimum 7 (șapte), conform art. 53 alin. (8) din Metodologie, pe posturi didactice/catedre vacante publicate pentru angajare cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată, la nivelul județului în care au susținut proba practică sau inspecția specială la clasă în profilul postului, indiferent de județul în care au susținut proba scrisă, ierarhizați pe o listă unică, în ordinea descrescătoare a mediilor de repartizare;
Termen: 25 iulie 2018
- o) repartizarea candidaților cu statut de cadre didactice titulare în învățământul preuniversitar anterior înscrierii la concurs, care au obținut media de repartizare minimum 7 (șapte), conform art. 53 alin. (8) din Metodologie, pe posturi didactice/catedre vacante indiferent de viabilitatea acestora, la nivelul județului în care au susținut proba practică sau inspecția specială la clasă în profilul postului, indiferent de județul în care au susținut proba scrisă, ierarhizați pe o listă unică, în ordinea descrescătoare a mediilor de repartizare, cu păstrarea statutului de cadru didactic titular;
Termen: 26 iulie 2018
- p) reactualizarea listei posturilor didactice/catedrelor;
Termen: 27 iulie 2018
- q) emiterea și comunicarea deciziilor de repartizare pe post/catedră.
Perioada: 27 iulie—3 august 2018
9. Pretransferul consimțit între unitățile de învățământ preuniversitar, la cerere, a personalului didactic titular:
- a) reactualizarea listei posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate complete și incomplete;
Termen: 30 martie 2018
- b) afișarea la sediile unităților de învățământ a condițiilor specifice și a grilelor de evaluare aferente acestora (dacă este cazul) pentru ocuparea posturilor didactice/catedrelor vacante prin pretransfer consimțit între unitățile de învățământ, avizate de inspectoratele școlare (pentru unitățile de învățământ care nu au avut condiții specifice pentru etapa de transfer);
Termen: 30 martie 2018
- c) depunerea cererilor, însoțite de documentele cerute în acestea, de către cadrele didactice care solicită pretransfer prin schimb de posturi/catedre în baza consimțământului scris, respectiv pretransfer consimțit între unitățile de învățământ la inspectoratele școlare; verificarea și avizarea dosarelor depuse de către comisia de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar constituită la nivelul inspectoratului școlar și consilierul juridic al inspectoratului școlar;
Perioada: 3—12 aprilie 2018
- d) afișarea la inspectoratul școlar și pe pagina web a inspectoratului școlar a listelor cu punctajele cadrelor didactice înscrise la etapa de pretransfer consimțit între unitățile de învățământ, cu precizarea unităților de învățământ la care sunt titulare cadre didactice care au depus cereri de pretransfer;
Termen: 13 aprilie 2018
- e) înregistrarea contestațiilor la punctajele acordate;
Zilele: 16—17 aprilie 2018
- f) soluționarea contestațiilor la punctajele acordate în consiliul de administrație al inspectoratului școlar, afișarea punctajelor finale la sediul inspectoratului școlar și pe pagina web a inspectoratului școlar;
Termen: 18 aprilie 2018
- g) desfășurarea inspecțiilor speciale la clasă/probelor practice/orale de profil, de către comisia stabilită la nivelul inspectoratului școlar, afișarea rezultatelor la sediul inspectoratului școlar și pe pagina web a inspectoratului școlar;
Perioada: 13—26 aprilie 2018

h) depunerea cererilor, însoțite de documentele cerute în acestea, de către cadrele didactice care solicită pretransfer la unitățile de învățământ care au publicat posturi didactice/catedre vacante pentru obținerea acordului de principiu pentru pretransfer, precum și la unitățile de învățământ la care sunt titulare cadre didactice care au depus cereri de pretransfer, pentru obținerea acordului de principiu pentru pretransfer;

Perioada: 16—26 aprilie 2018

i) analiza, în consiliile de administrație ale unităților de învățământ, a solicitărilor depuse de cadrele didactice titulare și comunicarea hotărârii cu privire la acordarea/neacordarea acordului de principiu pentru pretransfer către solicitant/inspectoratul școlar;

Termen: 27 aprilie 2018

j) depunerea contestațiilor privind acordurile de principiu emise de unitățile de învățământ, de către personalul didactic titular care solicită pretransfer consimțit între unitățile de învățământ, la comisia de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar constituită la nivelul inspectoratului școlar;

Perioada: 27 aprilie—2 mai 2018

k) soluționarea contestațiilor privind acordurile de principiu emise de unitățile de învățământ;

Termen: 3 mai 2018

l) soluționarea cererilor de pretransfer consimțit între unitățile de învățământ în ședință de repartizare;

Termen: 27 iulie 2018

m) înregistrarea contestațiilor la inspectoratul școlar cu privire la modul de soluționare a cererilor de pretransfer consimțit între unitățile de învățământ;

Zilele: 27 și 30 iulie 2018

n) soluționarea contestațiilor în consiliul de administrație al inspectoratului școlar;

Termen: 31 iulie 2018

o) reactualizarea listei posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate și afișarea acestora la sediile inspectoratelor școlare;

Termen: 1 august 2018

p) emiterea și comunicarea deciziilor de repartizare.

Perioada: 2—24 august 2018

10. Reîncadrarea în funcția de personal didactic a personalului didactic pensionat, care a avut calitatea de titular în învățământul preuniversitar și care nu a depășit cu 3 ani vârsta de pensionare, raportată la data de 1 septembrie 2018, în anul școlar 2018—2019:

a) depunerea și înregistrarea cererilor la secretariatele unităților de învățământ;

Perioada: 13—19 aprilie 2018

b) discutarea și analizarea de către consiliile profesoriale ale unităților de învățământ a cererilor depuse;

Termen: 2 mai 2018

c) comunicarea, de către consiliile de administrație ale unităților de învățământ, inspectoratului școlar și cadrelor didactice a acordului de principiu/refuzului privind reîncadrarea în funcția de personal didactic a personalului didactic pensionat care a avut calitatea de titular și care nu a depășit cu 3 ani vârsta de pensionare, raportată la data de 1 septembrie 2018, în anul școlar 2018—2019;

Termen: 4 mai 2018

d) validarea de către consiliul de administrație al inspectoratului școlar a listelor finale cuprinzând personalul didactic titular pensionat care a avut calitatea de titular în învățământul preuniversitar, care nu a depășit cu 3 ani vârsta de pensionare raportată la data de 1 septembrie 2018 și care a solicitat reîncadrarea în funcția de personal didactic;

Termen: 31 iulie 2018

e) depunerea și înregistrarea contestațiilor la sediile inspectoratelor școlare;

Perioada: 31 iulie — 1 august 2018

f) soluționarea contestațiilor de către consiliul de administrație al inspectoratului școlar;

Termen: 2 august 2018

g) emiterea și comunicarea deciziilor.

Perioada: 20—24 august 2018

11. Stabilirea prelungirii duratei contractelor individuale de muncă, în anul școlar 2018—2019, pentru cadrele didactice angajate cu contract individual de muncă pe perioadă determinată, care au dobândit cel puțin definitivarea în învățământ, în baza mediei de repartizare minimum 7 (șapte) obținute la concursurile de ocupare a posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate în învățământul preuniversitar, sesiunile 2017, 2016, respectiv 2017, 2016, 2015 și/sau 2014 pentru învățători/institutori/profesori pentru învățământ primar, pentru finalizarea ciclului primar la aceeași clasă de elevi, conform prevederilor art. 81 din Metodologie:

a) depunerea și înregistrarea la secretariatele unităților de învățământ a cererilor personalului didactic angajat cu contract individual de muncă pe perioadă determinată, în vederea prelungirii duratei contractului individual de muncă pe perioadă determinată în anul școlar 2018—2019, conform prevederilor art. 81 din Metodologie;

Perioada: 13—19 aprilie 2018

b) comunicarea, de către consiliile de administrație ale unităților de învățământ, inspectoratului școlar și cadrelor didactice a acordului de principiu/refuzului privind prelungirea duratei contractului individual de muncă pe perioadă determinată în anul școlar 2018—2019, conform prevederilor art. 81 din Metodologie;

Termen: 2 mai 2018

c) reactualizarea dosarelor personale, la inspectoratele școlare, ale cadrelor didactice care au primit acordul de principiu privind prelungirea duratei contractului individual de muncă pe perioadă determinată în anul școlar 2018—2019, conform prevederilor art. 81 din Metodologie; verificarea dosarelor și a situațiilor transmise de unitățile de învățământ, de către comisia de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar, constituită la nivelul inspectoratului școlar;

Perioada: 2—4 mai 2018

d) verificarea și avizarea dosarelor cadrelor didactice de către comisia de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar și consilierul juridic al inspectoratului școlar;

Perioada: 4—8 mai 2018

e) reactualizarea listei posturilor didactice/catedrelor ocupate ca urmare a soluționării, în ordine, a:

- (i) cererilor de pretransfer consimțit între unitățile de învățământ;
- (ii) cererilor de reîncadrare în anul școlar 2018—2019 a personalului didactic pensionat care a avut calitatea de titular și care nu a depășit cu 3 ani vârsta de pensionare, raportată la 1 septembrie 2018;
- (iii) cererilor de prelungire a duratei contractelor individuale de muncă, în anul școlar 2018—2019, pentru personalul didactic angajat cu contract individual de muncă pe perioadă determinată, conform prevederilor art. 81 din Metodologie;

Termen: 2 august 2018

f) emiterea și comunicarea deciziilor de repartizare.

Perioada: 20—30 august 2018

12. Detașarea în interesul învățământului:

a) înregistrarea cererilor cadrelor didactice titulare, a căror restrângere de activitate nu a fost soluționată prin transfer, pentru cadrele didactice care solicită completarea normei didactice, precum și a acordurilor pentru detașare în interesul învățământului, la inspectoratele școlare și la unitățile de învățământ;

Până la 1 august 2018

b) organizarea și desfășurarea probelor practice/orale în profilul postului, de către comisia stabilită la nivelul inspectoratului școlar;

Termen: 2 august 2018

c) numirea, prin detașare în interesul învățământului, în funcțiile de conducere, îndrumare și control neocupate prin concurs;

Până la 17 august 2018

d) discutarea și soluționarea propunerilor pentru detașare în interesul învățământului în consiliile de administrație ale unităților de învățământ, transmiterea listei cadrelor didactice detașate în interesul învățământului însoțite de acordurile acestora la inspectoratele școlare pentru eliberarea deciziilor;

Termen: 20 august 2018

e) reactualizarea listei posturilor didactice/catedrelor ocupate ca urmare a soluționării, în ordine, a:

- (i) cererilor de pretransfer consimțit între unitățile de învățământ;
- (ii) cererilor de reîncadrare în anul școlar 2018—2019 a personalului didactic pensionat care a avut calitatea de titular și care nu a depășit cu 3 ani vârsta de pensionare, raportată la 1 septembrie 2018;
- (iii) cererilor de prelungire a duratei contractelor individuale de muncă, în anul școlar 2018—2019, pentru personalul didactic angajat cu contract individual de muncă pe perioadă determinată, conform prevederilor art. 81 din Metodologie;
- (iv) detașărilor în interesul învățământului.

Termen: 20 august 2018

f) emiterea și comunicarea deciziilor de detașare în interesul învățământului.

Perioada: 21—30 august 2018

13. Soluționarea în ședință de repartizare a cererilor de completare a normei didactice, în alte unități de învățământ și de detașare în interesul învățământului pentru restrângere nesoluționată:

a) depunerea și înregistrarea cererilor la inspectoratele școlare;

Până la: 1 august 2018

b) organizarea și desfășurarea probelor practice/orale în profilul postului, de către comisia stabilită la nivelul inspectoratului școlar;

Termen: 2 august 2018

c) soluționarea în ședință de repartizare a cererilor de completare a normei didactice, în alte unități de învățământ și de detașare în interesul învățământului pentru restrângere nesoluționată;

Termen: 21 august 2018

d) emiterea și comunicarea deciziilor de completare a normei didactice și detașare în interesul învățământului pentru restrângere nesoluționată.

Perioada: 22—30 august 2018

NOTĂ:

Începând cu data de 21 august 2018, prioritate la ocuparea posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate, în toate ședințele de repartizare, precum și după începerea cursurilor au în ordine cadrele didactice titulare cu reducerea de activitate nesoluționată și cadrele didactice care beneficiază de prelungirea contractului individual de muncă pe perioadă determinată conform prevederilor art. 81 din Metodologie.

14. Detașarea la cerere:

a) depunerea și înregistrarea cererilor, la secretariatele unităților de învățământ, de către cadrele didactice titulare care solicită continuitate pentru detașare la cerere în anul școlar 2018—2019;

Perioada: 3—12 aprilie 2018

b) comunicarea, de către consiliile de administrație ale unităților de învățământ, inspectoratului școlar și cadrelor didactice a acordului de principiu/refuzului privind continuitatea pentru detașare la cerere în anul școlar 2018—2019;

Termen: 2 mai 2018

c) înregistrarea, la inspectoratele școlare, a dosarelor de înscriere, însoțite de documentele solicitate în acestea, pentru continuitate la detașarea la cerere, respectiv detașare la cerere prin concurs sau concurs specific;

Perioadele: 20 aprilie — 3 mai 2018; 2—4 mai 2018
pentru continuitate la detașarea la cerere

NOTĂ:

În mod excepțional, cadrele didactice care nu au depus cereri de înscriere pentru detașare la cerere, în perioada 20 aprilie — 3 mai 2018, mai pot depune cereri de înscriere pentru detașare la cerere, prin concurs specific, până la data de 1 august 2018.

d) verificarea și avizarea dosarelor de către comisia de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar și consilierul juridic al inspectoratului școlar;

Perioada: 23 aprilie — 4 mai 2018

e) afișarea punctajelor la inspectoratele școlare;

Perioada: 7—8 mai 2018

f) depunerea contestațiilor la punctaje la inspectoratele școlare;

Perioada: 8—9 mai 2018

g) soluționarea contestațiilor;

Termen: 10 mai 2018

h) organizarea și desfășurarea probelor practice/orale în profilul postului, de către comisia stabilită la nivelul inspectoratului școlar;

Perioada: 10 mai — 29 iunie 2018

i) repartizarea, în ședință de repartizare, a cadrelor didactice titulare, în ordine, prin:

(i) detașare la cerere prin continuitate;

(ii) detașare la cerere în ordinea descrescătoare a mediilor;

Termen: 21 august 2018

(iii) detașare la cerere prin concurs specific în ordinea descrescătoare a punctajelor;

(iv) reactualizarea listei posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate ca urmare a soluționării detașărilor la cerere.

Termen: 22 august 2018

15. Repartizarea candidaților care au obținut cel puțin media de repartizare 7 (șapte) la concursul național de ocupare a posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate în învățământul preuniversitar, sesiunea 2018, în ordinea descrescătoare a mediilor de repartizare, având prioritate candidații care beneficiază și de prelungirea duratei contractelor individuale de muncă în anul școlar 2018—2019 în baza mediei de repartizare minimum 7 (șapte) la concursurile naționale de ocupare a posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate în învățământul preuniversitar, sesiunile 2017 și/sau 2016, respectiv 2017, 2016, 2015 și/sau 2014 pentru învățători/institutori/profesorii pentru învățământ primar, în condițiile art. 81 și 85 din Metodologie;

Termen: 21 august 2018

16. Stabilirea prelungirii duratei contractelor individuale de muncă, în anul școlar 2018—2019, pentru cadrele didactice angajate cu contract individual de muncă pe perioadă determinată, în baza mediei de repartizare minimum 5 (cinci) obținute la concursurile de ocupare a posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate în învățământul preuniversitar, sesiunile 2017 și/sau 2016, respectiv 2017, 2016, 2015 și/sau 2014 pentru învățători/institutori/profesorii pentru învățământ primar, pentru finalizarea ciclului primar la aceeași clasă de elevi, conform prevederilor art. 81 și 85 din Metodologie:

a) depunerea și înregistrarea la secretariatele unităților de învățământ a cererilor personalului didactic angajat cu contract individual de muncă pe perioadă determinată, în vederea prelungirii duratei contractului individual de muncă pe perioadă determinată în anul școlar 2018—2019, conform prevederilor art. 81 și 85 din Metodologie;

Perioada: 13—19 aprilie 2018

b) comunicarea, de către consiliile de administrație ale unităților de învățământ, inspectoratului școlar și cadrelor didactice a acordului de principiu/refuzului privind prelungirea duratei contractelor individuale de muncă pe perioadă determinată în anul școlar 2018—2019, conform prevederilor art. 81 și 85 din Metodologie;

Termen: 2 mai 2018

c) reactualizarea dosarelor personale, la inspectoratele școlare, a cadrelor didactice care au primit acordul de principiu privind prelungirea duratei contractului individual de muncă pe perioadă determinată în anul școlar 2018—2019, conform prevederilor art. 81 și 85 din Metodologie; verificarea dosarelor și a situațiilor transmise de unitățile de învățământ, de către comisia de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar, constituită la nivelul inspectoratului școlar;

Perioada: 2—4 mai 2018

NOTĂ:

În mod excepțional, cadrele didactice care au primit acorduri de principiu și nu au depus cereri de prelungire a duratei contractelor individuale de muncă pe perioadă determinată în anul școlar 2018—2019, în perioada 2—4 mai 2018, mai pot depune cereri până la data de 1 august 2018.

d) repartizarea cadrelor didactice care îndeplinesc condițiile privind prelungirea duratei contractelor individuale de muncă, în anul școlar 2018—2019, conform art. 81 și 85 din Metodologie;

Termen: 23 august 2018

17. Repartizarea și ocuparea posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate pe perioadă determinată:

a) înregistrarea, la inspectoratele școlare, a cererilor de înscriere, însoțite de documentele solicitate în acestea, a candidaților care beneficiază de prelungirea contractului individual de muncă pe perioadă determinată în anul școlar 2018—2019 și a celor care solicită angajare pe perioadă determinată în baza mediilor de repartizare obținute la concursurile de titularizare sesiunile 2017, 2016, 2015, 2014, 2013 sau 2012;

Perioada: 20 aprilie—3 mai 2018

NOTĂ:

În mod excepțional, candidații care nu au depus cereri pentru angajare pe perioadă determinată în anul școlar 2018—2019, în perioada 20 aprilie—3 mai 2018, mai pot depune cereri până la data de 1 august 2018.

b) verificarea și avizarea dosarelor de către comisia de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar și consilierul juridic al inspectoratului școlar;

Perioada: 23 aprilie—4 mai 2018

c) organizarea și desfășurarea inspecțiilor speciale la clasă/probelor practice/orale în profilul postului, de către comisia stabilită la nivelul inspectoratului școlar;

Perioada: 10 mai—29 iunie 2018

d) repartizarea posturilor didactice/catedrelor rămase vacante/rezervate, la nivelul inspectoratului școlar, conform art. 90 din Metodologie;

Perioada: 23—24 august 2018

e) emiterea și comunicarea deciziilor de repartizare pe post/catedră.

Perioada: 27—31 august 2018

18. Repartizarea posturilor didactice/catedrelor rămase vacante/rezervate în regim de cumul/plata cu ora:

a) depunerea dosarelor pentru încadrare în regim de cumul/plată cu ora la unitățile de învățământ și la inspectoratele școlare și susținerea interviurilor în vederea încadrării în regim de cumul/plată cu ora;

Perioada: 20—24 august 2018

b) atribuirea orelor vacante/rezervate în regim de plata cu ora/cumul personalului didactic titular la nivelul unităților de învățământ, prin decizie a directorilor unităților de învățământ și acordarea avizului pentru încadrare în regim de plata cu ora/cumul personalului didactic titular din alte unități de învățământ, personalului didactic asociat și personalului didactic pensionat, pe baza rezultatelor obținute la interviu;

Termen: 27 august 2018

c) transmiterea, la inspectoratele școlare, a listei posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate complete și incomplete rămase neocupate, a listei posturilor didactice/catedrelor ocupate în regim de plata cu ora/cumul și a rezultatelor obținute la interviu, precum și a listei posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate complete și incomplete rămase neocupate datorită neprezentării la post a candidaților repartizați în etapele anterioare; acordarea avizului pentru încadrare în regim de plata cu ora/cumul personalului didactic angajat cu contract individual de muncă pe perioadă determinată în aceeași unitate de învățământ;

Perioada: 27—28 august 2018

d) emiterea și comunicarea deciziilor de repartizare pe post/catedră.

Perioada: 28—31 august 2018

19. Organizarea la nivelul județului/municipiului București a concursului de ocupare a posturilor didactice/catedrelor rămase vacante/rezervate:

a) depunerea și înregistrarea dosarelor, validarea și revalidarea fișelor de înscriere;

Perioada: 23—24 august 2018

b) organizarea și desfășurarea probelor practice/orale în profilul postului, de către comisia stabilită la nivelul inspectoratului școlar;

Termen: 27 august 2018

c) desfășurarea probei scrise, de către comisia stabilită la nivelul inspectoratului școlar și comunicarea rezultatelor;

Termen: 28 august 2018

d) depunerea contestațiilor, analizarea, rezolvarea acestora și comunicarea rezultatelor finale.

Perioada: 28—29 august 2018

20. Organizarea la nivelul județului/municipiului București a testării pentru ocuparea posturilor didactice/catedrelor rămase vacante/rezervate:

a) depunerea și înregistrarea dosarelor de înscriere;

Perioada: 23—24 august 2018

b) desfășurarea probei scrise, a interviului în cadrul testării, de către comisia stabilită la nivelul inspectoratului școlar și comunicarea rezultatelor;

Termen: 28 august 2018

c) depunerea contestațiilor, analizarea, rezolvarea acestora și comunicarea rezultatelor finale;

Perioada: 28—29 august 2018

21. Repartizarea posturilor didactice/catedrelor rămase vacante/rezervate, la nivelul inspectoratului școlar, în ședință de repartizare:

a) repartizarea candidaților conform prevederilor art. 94 alin. (7) din Metodologie;

b) repartizarea candidaților conform prevederilor art. 96 alin. (3) din Metodologie;

Perioada: 29—30 august 2018

c) repartizarea candidaților conform art. 102 alin. (1) și (2) din Metodologie;

d) ocuparea posturilor didactice/catedrelor rămase vacante/rezervate, conform art. 103 alin. (1) din Metodologie;

Termen: 31 august 2018

e) emiterea și comunicarea deciziilor de repartizare pe post/catedră.

Termen: 31 august 2018

NOTĂ:

În perioada 31 august—7 septembrie 2018 se pot efectua detașări în interesul învățământului, conform prevederilor art. 82 alin. (1)—(5) din Metodologie, pentru cadrele titulare anterior concursului național de ocupare a posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate în învățământul preuniversitar, sesiunea 2018, precum și pentru cadrele didactice debutante repartizate pe posturi didactice/catedre vacante publicate pentru angajare pe perioadă nedeterminată, începând cu 1 septembrie 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 sau 2017 care au promovat examenul național pentru obținerea definitivării în învățământ, sesiunea 2018. Aceste detașări nu se consideră în afara Calendarului și nu se analizează în cadrul comisiilor paritare constituite la nivelul inspectoratelor școlare, iar pentru aceste detașări nu este necesar avizul Ministerului Educației Naționale.

II. Transmiterea la Ministerul Educației Naționale a situației statistice globale privind repartizarea candidaților pe posturi didactice/catedre vacante/rezervate

Termen: 28 septembrie 2018

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 87**din 20 noiembrie 2017**

Dosar nr. 2.182/1/2017

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Eugenia Voichecki	— președintele Secției a II-a civile
Rodica Susanu	— judecător la Secția I civilă
Florentin Sorin Drăguț	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Romanița Ecaterina Vrînceanu	— judecător la Secția I civilă
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ileana Izabela Dolache	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
Paulina Lucia Brehar	— judecător la Secția a II-a civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 2.182/1/2017, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *din coroborarea dispozițiilor art. 1.489 alin. (2) din Codul civil, art. 8 alin. (3) și art. 18 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu modificările și completările ulterioare* (Ordonanța Guvernului nr. 13/2011), rezultă că pot fi acordate de instanță doar dobânzi la dobânzile remuneratorii prevăzute într-un contract sau, dimpotrivă, că pot fi acordate și dobânzi la dobânzile penalizatoare prevăzute de lege (dobânda legală)?

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; apelantul-pârât Ministerul Justiției

și intimatul-pârât Tribunalul Bacău au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prelabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 12 iunie 2017, în Dosarul nr. 176/110/2016, aflat pe rolul acestei instanțe, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile cu privire la chestiunea de drept mai sus menționată.

2. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 27 iulie 2017 cu nr. 2.182/1/2017.

II. Expunerea succintă a procesului

3. Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Bacău — Secția I civilă, la data de 13 ianuarie 2016, cu nr. 176/110/2016, reclamantul X a chemat în judecată pârâtii Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Bacău, solicitând ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să fie obligați la plata dobânzii legale penalizatoare aferente sumelor acordate prin Sentința civilă nr. 1.208 din 9 decembrie 2013, pronunțată de Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, dobânzi ce urmează a fi calculate și plătite de la data introducerii cererii de chemare în judecată până la data plății efective.

4. În motivarea cererii reclamantul a arătat că prin hotărârea judecătorească menționată a fost admisă acțiunea și au fost obligați pârâtii Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Bacău la plata de daune-interese moratorii, respectiv dobânzi legale reprezentând echivalentul prejudiciului suferit de creditorii prin executarea cu întârziere a obligației de plată stabilite irevocabil în sarcina acestora prin titluri executorii, respectiv prin sentințele nr. 231 din 25 martie 2008 și nr. 269 din 11 aprilie 2008 ale Tribunalului Neamț — Secția civilă, nr. 167/D din 24 noiembrie 2008 și nr. 417 din 13 aprilie 2009 ale Curții de Apel Bacău — Secția civilă, cauze minore, familie, conflicte de muncă, asigurări sociale, nr. 746 din 23 mai 2008 a Tribunalului Iași — Secția civilă — litigii de muncă.

5. Astfel, deși este în posesia unui titlu executoriu din anul 2013, până la această dată debitorii pârâți nu au înțeles să își execute obligația și să achite în întregime sumele datorate, invocând dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013 (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2012*), ce prevăd că plata sumelor având ca obiect acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor

prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar se face eşalonat conform alin. (1) al art. XI, pe o perioadă de 5 ani.

6. Prin Sentința civilă nr. 867 din 28 septembrie 2016, Tribunalul Bacău — Secția I civilă a admis acțiunea, a obligat părții să plătească reclamantului dobânda legală calculată la dobânzile acordate prin Sentința civilă nr. 1.208 din 9 decembrie 2013, pronunțată de Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal, rămasă irevocabilă prin Decizia civilă nr. 847 din 5 noiembrie 2014 a Curții de Apel Bacău — Secția I civilă, dobânda urmând a se calcula de la data de 13 ianuarie 2016 și până la data plății. Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut că sunt incidente dispozițiile art. 1.489 alin. (2) din Codul civil.

7. Împotriva sentinței a formulat apel Ministerul Justiției, care a susținut, pe de o parte, faptul că acest minister nu calculează și nu plătește sume de bani, singura sa obligație fiind de a vira și asigura sumele necesare, iar, pe de altă parte, că doar dobânzile remuneratorii se pot capitaliza și pot produce dobânzi.

8. Prin Încheierea din 10 mai 2017, instanța, din oficiu, a dispus repunerea cauzei pe rol, pentru a pune în discuția părților sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă.

9. Sesizarea a fost considerată admisibilă prin Încheierea din 12 iunie 2017, dată la care s-a dispus și suspendarea judecării, în condițiile art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

III. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

10. Completul de judecată al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă, investit cu soluționarea apelului în Dosarul nr. 176/110/2016, a apreciat că sesizarea este admisibilă, în raport cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, întrucât cauza se află pe rolul Curții de Apel Bacău, ca instanță competentă să judece în apel, în ultimă instanță, față de dispozițiile art. 208 și 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 62/2011*), de lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluția în cauză, iar chestiunea de drept este nouă, completului fiindu-i repartizată spre soluționare pentru prima oară o cauză în care se pune în discuție această chestiune de drept, instanța supremă nefiind investită până la această dată cu un recurs în interesul legii sau cu vreo sesizare privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

IV. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

11. Apelantul-intimat Ministerul Justiției a transmis un punct de vedere ce coincide cu cererea de apel.

12. Celelalte părți nu au formulat puncte de vedere asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării.

13. După comunicarea raportului, apelantul-pârât Ministerul Justiției a trimis, în copie, același punct de vedere pe care l-a depus la instanța de trimitere.

14. Intimatul-pârât Tribunalul Bacău a apreciat că, potrivit dispozițiilor art. 1.489 alin. (2) din Codul civil, dobânzile scadente produc ele însele dobânzi numai atunci când legea sau contractul, în limitele permise de lege, o prevede ori, în lipsă, atunci când sunt cerute în instanță. În acest din urmă caz, dobânzile curg de la data cererii de chemare în judecată.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

15. Completul de judecată care a formulat sesizarea în Dosarul nr. 176/110/2016 nu și-a expus punctul de vedere asupra problemei de drept, pentru a nu fi în situația unei recuzări după repunerea cauzei pe rol.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

16. **Jurisprudența Curții de Apel Bacău** — instanța de trimitere a comunicat Decizia nr. 444 din 17 mai 2017 a Secției I civile, prin care s-a menținut soluția primei instanțe, de acordare a dobânzilor.

Tribunalul Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a opinat că anatocismul este permis exclusiv în situația dobânzii legale remuneratorii, nu și pentru dobânda penalizatoare.

Judecătoria Piatra-Neamț și Judecătoria Onești au considerat că pot fi acordate de către instanțe doar dobânzile remunerative și penalizatoare pentru obligații bănești, nu și dobânzi la dobânzile penalizatoare prevăzute de lege (dobânda legală).

Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Judecătoria Moinești au apreciat că art. 1.489 alin. (2) din Codul civil nu distinge între cele două categorii de dobânzi, fapt ce permite interpretarea că ar putea fi acordate și dobânzi la dobânzile penalizatoare prevăzute de lege.

17. Jurisprudența celorlalte instanțe din țară:

Curtea de Apel Alba Iulia a exemplificat practica la nivelul Secției I civile a Tribunalului Alba prin Sentința nr. 708 din 5 aprilie 2017, împotriva căreia s-a declarat apel, și Sentința nr. 1.087 din 9 iunie 2016, definitivă prin respingerea apelului, prin care asemenea cereri au fost admise.

Opinia judecătorilor Secției I civile a Curții este că pot fi acordate dobânzi penalizatoare, atât timp cât art. 1.489 din Codul civil permite acest lucru, iar art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 prevede că dobânzile se pot capitaliza și pot produce dobânzi, fără a face distincție între dobânda penalizatoare și dobânda remuneratorie.

Curtea de Apel Brașov a comunicat punctul de vedere al judecătorilor Secției civile a acestei instanțe, în sensul că nu pot fi acordate dobânzi la dobânzile penalizatoare legale decât în măsura în care este stipulată în contract o atare clauză.

Curtea de Apel București a comunicat următoarele puncte de vedere:

Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a apreciat că art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 se referă expres la posibilitatea capitalizării și acordării de dobânzi pentru dobânda remuneratorie. Posibilitatea de capitalizare și de acordare de dobânzi pentru dobânda penalizatoare este reglementată la alin. (2) al textului de lege, care se referă generic la „dobânzi”, iar potrivit art. 1 alin. (4) din actul normativ: „Dacă nu se precizează altfel, termenul *dobândă* din prezenta ordonanță privește atât dobânda remuneratorie, cât și dobânda penalizatoare.” În măsura în care trimiterea la alin. (3) al art. 8 este eronată, apreciază că din coroborarea art. 1.489 alin. (2) din Codul civil cu prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 rezultă că poate fi acordată dobândă la dobânda penalizatoare prevăzută de lege „în temeiul unei convenții speciale încheiate în acest sens, după scadența lor, dar numai pentru dobânzi datorate pe cel puțin un an”.

Secția a IV-a civilă a opinat că art. 1.489 alin. (2) din Codul civil nu exclude *de plano* aplicarea dobânzii (și) la dobânzile penalizatoare stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitivă și executorie, ci aceasta se acordă doar în condițiile restrictive prevăzute la art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011.

Secția a VI-a civilă a concluzionat că art. 1.489 alin. (2) din Codul civil nu distinge între dobânda remuneratorie și cea penalizatoare, stipulând că dobânzile scadente produc ele însele dobânzi numai atunci când este permis de lege ori de contract sau când sunt cerute în instanță, în acest din urmă caz dobânzile curgând doar de la data cererii de chemare în judecată.

Instanțele arondate Curții de Apel București au formulat următoarele puncte de vedere:

Tribunalul București — Secția a III-a civilă: dispozițiile art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 statuează că dobânzile remuneratorii se pot capitaliza și pot produce dobânzi, iar, potrivit art. 18 alin. (3) din același act normativ, dispozițiile art. 8 alin. (3) și art. 10 intră în vigoare la data de 1 octombrie 2011. În opinia acestei secții, dobânda penalizatoare ar trebui să fie mai mare decât cea remuneratorie, dat fiind că reprezintă, în fapt, o sancțiune pentru neexecutarea la timp a obligației.

Secțiile a IV-a și a V-a civilă ale Tribunalului București: pot fi acordate în instanță doar dobânzi la dobânzile remuneratorii prevăzute într-un contract.

Judecătoria Sectorului 1 București: dispozițiile menționate în sesizare nu pot fi interpretate în vederea acordării de dobânzi la dobânzile penalizatoare prevăzute de lege.

Judecătoria Sectorului 3 București: dobânzile scadente produc ele însele dobânzi numai atunci când legea sau contractul, în limitele permise de lege, o prevede ori, în lipsă, atunci când sunt cerute în instanță, menționând totodată că în acest din urmă caz dobânzile curg numai de la data cererii de chemare în judecată.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă: pot fi acordate de instanță doar dobânzi la dobânzile remuneratorii prevăzute într-un contract, opinie regăsită și în Sentința civilă nr. 13.007 din 23 octombrie 2015, pronunțată de această instanță în Dosarul nr. 21.844/4/2014.

Judecătoria Sectorului 5 București: în opinie majoritară, în raport cu art. 1.489 alin. (2) din Codul civil, dobânzile scadente produc ele însele dobânzi numai atunci când legea sau contractul, în limitele permise de lege, o prevede ori, în lipsă, atunci când sunt cerute în instanță. În acest din urmă caz, dobânzile curg numai de la data cererii de chemare în judecată. Așadar, dobânzile remuneratorii se pot capitaliza și pot produce dobânzi, în schimb dobânzile penalizatoare se pot capitaliza numai dacă sunt îndeplinite cumulativ anumite condiții speciale, impuse de lege, respectiv existența unei convenții speciale între părți încheiate în acest sens, după scadența dobânzilor și numai pentru dobânzi datorate pe cel puțin un an. De asemenea se susține că nu este incidentă nici situația prevăzută de teza finală a art. 1.489 alin. (2) din Codul civil, respectiv când dobânzile sunt cerute în instanță de la data cererii de chemare în judecată, întrucât această ipoteză are caracter subsidiar, respectiv se aplică numai în lipsa unei prevederi legale sau contractuale („ori, în lipsă, atunci când sunt cerute în instanță”).

A fost atașată spre exemplificare Sentința civilă nr. 6.350 din 16 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 10.000/302/2015, definitivă.

În opinia minoritară s-a arătat că art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 reglementează dobânda ce se va calcula numai asupra sumei împrumutate. Se susține că textul legal nu are în vedere debitul restant sau capitalul în general, ci, în mod particular, suma împrumutată. În consecință, acest text legal reglementează regimul anatocismului (dobânzii la dobândă) numai în situația împrumutului unei sume de bani, iar nu a oricărei datorii constând într-o sumă de bani.

Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a susținut că, potrivit art. 1.489 alin. (2) din Codul civil, dobânzile scadente produc ele însele dobânzi numai atunci când legea sau contractul, în limitele permise de lege, o prevede ori, în lipsă, atunci când sunt cerute în instanță. De asemenea există și punctul de vedere conform căruia dispozițiile art. 1.489 alin. (2) din Codul civil nu disting între dobânda penalizatoare și remuneratorie, din dispoziția legală rezultând că, în cazul în care

nu există reglementare legală ori clauză contractuală, acestea pot fi cerute pe cale judecătorească.

Tribunalul Călărași — Secția civilă: nu pot fi acordate și dobânzi la dobânzile penalizatoare prevăzute de lege (dobânda legală).

Tribunalul Giurgiu: în ceea ce privește anatocismul (capitalizarea dobânzilor), art. 1.489 alin. (2) din Codul civil prevede că dobânzile scadente produc ele însele dobânzi numai atunci când legea sau contractul, în limitele permise de lege, o prevede ori, în lipsă, atunci când sunt cerute în instanță. În acest din urmă caz, dobânzile curg numai de la data cererii de chemare în judecată.

Tribunalul Ialomița: dispozițiile art. 1.489 alin. (2) din Codul civil trebuie interpretate numai în coroborare cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 13/2011, care, la art. 8 alin. (2), stabilesc în legătură cu dobânzile penalizatoare că acestea produc la rândul lor dobânzi, în cazul existenței unei convenții speciale încheiate în acest sens și numai pentru dobânzile datorate pe cel puțin un an.

Tribunalul Ilfov: nu pot fi acordate dobânzi la dobânzile penalizatoare prevăzute de lege (dobânda legală), în sens contrar realizându-se o dublă reparație pentru aceeași abatere de la prevederile contractuale.

Tribunalul Teleorman: pot fi acordate dobânzi atât la dobânzile remuneratorii prevăzute într-un contract, cât și la dobânzile penalizatoare.

Curtea de Apel Cluj a comunicat următoarele: opinia majoritară a judecătorilor Secției a II-a civile și de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Maramureș este în sensul că instanța poate acorda și dobânzi la dobânzile penalizatoare prevăzute de lege, atunci când sunt întrunite cerințele legale și este prevăzută această clauză în contractul părților.

Judecătoria Baia Mare: în condițiile în care dobânda la dobândă constituie o excepție de la regula conform căreia dobânda se calculează numai asupra capitalului și, în absența unei norme juridice contrare, art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 ar trebui interpretat restrictiv, în sensul că este incident numai în cazul dobânzii remuneratorii.

Judecătoria Bistrița — Secția civilă: întrucât textele legale nu disting, pot fi acordate dobânzi și la dobânzile penalizatoare prevăzute de lege (dobânda legală).

Tribunalul Cluj: textul art. 1.489 alin. (2) din Codul civil nu operează nicio distincție în legătură cu faptul că dobânda capitalizată ar fi una remuneratorie sau penalizatoare. De aceea, în situațiile în care dobânzile scadente produc ele însele dobânzi, ipotezele cuprinse în art. 1.489 alin. (2) din Codul civil pot deveni incidente atât pentru dobânda remuneratorie, cât și pentru dobânda penalizatoare.

Judecătoria Cluj-Napoca: este necesar a se stabili relația dintre prevederile art. 1.489 alin. (2) din Codul civil și dispozițiile art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011, dată fiind împrejurarea că acestea din urmă au intrat în vigoare la data de 1 octombrie 2011, când a devenit efectivă și noua reglementare civilă. Astfel, problema capitalizării dobânzilor va fi tranșată prin prevederile art. 1.489 alin. (2) din Codul civil, din care reiese că există trei cazuri în care dobânda scadentă poate fi capitalizată: când există o dispoziție legală expresă, când s-a stabilit astfel prin voința părților sau când s-a solicitat instanței.

Curtea de Apel Iași a informat că are practică judiciară neunitară în această chestiune de drept.

Tribunalul Vaslui a transmis Decizia nr. 668/A din 24 mai 2017, prin care s-a menținut sentința instanței de fond, care a reținut că daunele-interese moratorii nu pot fi cumulate cu plata dobânzii legale datorate pentru plata cu întârziere a penalităților de întârziere, deoarece au aceeași natură juridică și, în

consecință, nu este permisă acordarea daunelor-interese moratorii la penalități.

De asemenea, prin Decizia nr. 389/A din 19 aprilie 2017, aceeași instanță a reținut că, potrivit prevederilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 și în lipsa unei convenții speciale, penalitățile de întârziere nu pot produce dobânzi legale.

Curtea de Apel Suceava a comunicat sentințele nr. 479 din 15 aprilie 2015 și nr. 628 din 13 aprilie 2016 ale Judecătoria Săveni, definitive prin neapelare, potrivit cărora se poate acorda dobânda legală odată cu formularea cererii de chemare în judecată, doar de la data sesizării instanței și raportată la debitul principal format din obligația principală de plată, dobânda remuneratorie și, eventual, dobânda penalizatoare, dacă a fost prevăzută de părți în contract sau rezultă din lege.

Celelalte instanțe nu au identificat practică, dar au exprimat opinii teoretice diferite, unele instanțe (Tribunalul Suceava, Judecătoria Suceava) apreciind că pot fi acordate de instanță doar dobânzi la dobânzile remuneratorii prevăzute într-un contract, iar alte instanțe (Judecătoria Botoșani, Judecătoria Fălticeni, Secția a II-a civilă a Curții), că pot fi acordate de instanță și dobânzi la dobânzile penalizatoare prevăzute de lege.

Curtea de Apel Târgu Mureș a comunicat opinia majoritară a judecătorilor, potrivit căreia pot fi acordate doar dobânzi la dobânzile remuneratorii, nu și la dobânzile penalizatoare prevăzute de lege.

Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară și nici nu au comunicat opinii ale judecătorilor instanțelor arondate.

18. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nici nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

19. În urma verificărilor efectuate se constată că instanța de contencios constituțional nu s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale supuse interpretării în cauza de față.

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

20. Prin raportul întocmit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea nu întrunește toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

Asupra admisibilității sesizării

21. Pentru a evalua dacă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este aptă să asigure îndeplinirea funcției pentru care a fost concepută, aceea de a preîntâmpina apariția unei practici neunitare la nivel național prin pronunțarea unei decizii interpretative de principiu, se impune în primul rând evaluarea tuturor elementelor sesizării, adică verificarea atât a circumstanțelor care o generează, cât și a condițiilor care permit declanșarea mecanismului de interpretare.

22. Aceasta presupune verificarea îndeplinirii simultane a tuturor condițiilor prevăzute pentru declanșarea procedurii hotărârii prealabile, condiții extrase din dispozițiile legale redată în cele ce urmează. Astfel:

23. Conform art. 519 din Codul de procedură civilă, „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

24. Conform art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.”

25. Analiza critică a textelor citate induce concluzia că atât art. 519 din Codul de procedură civilă, cât și prima teză a art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă condiționează admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile de îndeplinirea unor cerințe cumulativ întrunite.

26. Aceste condiții sunt cele legate de necesitatea ca sesizarea să fie realizată cu prilejul judecării cauzei în ultimă instanță, chestiunea de drept să fie nouă și asupra sa Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat încă, să comporte o anumită dificultate de natură să impună o interpretare cu caracter unificator, aptă totodată să preîntâmpine o jurisprudență neunitară și, nu în ultimul rând, dezlegarea dată să aibă aptitudinea de a duce la soluționarea cauzei pe fond.

Condiția ca sesizarea să fie făcută de instanța care soluționează litigiul în ultimul grad de jurisdicție/în ultimă instanță

27. Subliniind încă de la început că sesizarea a fost formulată în termeni și circumstanțe care solicită un considerabil efort de clarificare a datelor relevante ale litigiului, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că evaluarea acestei condiții se poate face numai la nivel de aproximare.

28. Astfel, din datele eliptic prezentate în actul de sesizare se reține că reclamantul a solicitat instanței pronunțarea unei hotărâri judecătorești prin care pârâții Ministerul Justiției, Curtea de Apel Bacău și Tribunalul Bacău să fie obligați la plata dobânzii penalizatoare aferente unei sume stabilite prin Sentința civilă nr. 1.208 din 9 decembrie 2013, pronunțată de Tribunalul Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, titlu executoriu.

29. Din modul în care instanța sintetizează în actul de sesizare cererea reclamantului se poate deduce că prin Sentința nr. 1.208 din 9 decembrie 2013 pârâtul fusese obligat la plata dobânzii legale pentru sume stabilite prin alte 5 titluri executorii, care au fost executate cu întârziere.

30. Cu toate acestea, autorul actului de sesizare a instanței supreme reține că prima instanță a soluționat acțiunea, obligând pârâții să plătească dobânda legală calculată la dobânda „acordată prin Sentința civilă nr. 1.024/12.06.2013 pronunțată de 1.208/9.12.2013”, creând, prin lipsa de acuratețe la nivelul expunerii, o serioasă inconsecvență, care plasează circumstanțele cauzei în domeniul ipotezelor.

31. Operând cu aceste date, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu poate și nici nu trebuie să clarifice circumstanțele litigiului,

acesta fiind rolul exclusiv al completului de judecată care decide sesizarea pentru declanșarea mecanismului de unificare, în aceste condiții, calitatea actului de sesizare putând fi un element care să circumstanțieze admisibilitatea sesizării.

32. Dincolo de aceste aspecte, din datele prea succinte ale cauzei și din modul în care s-a realizat, în esență, expunerea litigiului nu se poate stabili cu certitudine cauza pretenției ce face obiectul judecării, fundamentul esențial și juridic al acesteia, chiar dacă, printr-o paranteză, instanța care a formulat sesizarea face trimitere la Legea nr. 62/2011.

33. Nu se poate stabili cu precizie, așadar, dacă pricina a fost fundamentată exclusiv pe temeiul dreptului comun referitor la dobânzi, implicând competența unei instanțe apreciate în condiții generale, dacă litigiul se judecă de o instanță specializată în litigii de dreptul muncii și asigurări sociale sau, nu în ultimul rând, dacă litigiul derivă dintr-o procedură execuțională, implicând, de asemenea, particularități referitoare la stadiul dosarului și condiția ca pricina să se afle în faza judecării în ultimă instanță.

34. Simpla împrejurare că autorul sesizării este un complet de judecată din cadrul Curții de Apel Bacău, aflat în compunerea specifică soluționării unui apel, în lipsa statuării că instanța și-a reținut *deja* în competență soluționarea litigiului în ultimă instanță sau a evidențierii stadiului de soluționare a cauzei — de natură să formeze convingerea că s-au depășit chestiunile procesuale care ar putea determina soluționarea litigiului pe baza unei excepții de procedură — nu reprezintă date suficiente pentru a impune concluzia că stadiul procedurii justifică necesitatea lămuririi interpretării normelor de drept material evidențiate în sesizare.

35. Or, în lipsa tuturor acestor elemente apte să caracterizeze natura litigiului și subliniind că evaluarea lor trebuie să se facă numai prin datele intrinseci ale sesizării, iar nu pe baza unor date externe ale acesteia, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu poate aprecia în mod clar, univoc, că este îndeplinită cerința de admisibilitate analizată.

Condiția noutății chestiunii de drept cu a cărei rezolvare de principiu Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată

36. Reamintind că scopul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile este acela de a preîntâmpina generarea unei jurisprudențe neunitare, ca urmare a unei interpretări și aplicări diferite a unei dispoziții legale, evaluarea acestei condiții revine instanței supreme, astfel cum s-a reținut deja în decizii anterioare pronunțate de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Decizia nr. 1 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9.04.2014, Decizia nr. 3 din 14 aprilie 2014 și Decizia nr. 4 din 14 aprilie 2014, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16.06.2014).

37. În acest sens, evaluarea noutății chestiunii de drept presupune ca: Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat deja asupra acesteia și să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii aflat în curs de soluționare; problema de drept să fie nouă, adică să derive dintr-o dispoziție legală intrată recent în vigoare sau dintr-o dispoziție legală mai veche, a cărei aplicare frecventă să devină actuală recent ori la un moment dat, determinat de anumite realități sociale sau economice; problema de drept să nu fi primit deja o anumită interpretare concretizată în jurisprudență, astfel încât să fie, de fapt, susceptibilă a fi tranșată în cadrul unui recurs în interesul legii — criteriu de evaluare a noutății care se suprapune parțial celui dintâi aflat în această enumerare.

38. În analiza acestei condiții se pleacă de la premisa că determinarea noutății chestiunii de drept supuse interpretării revine Înaltei Curți de Casație și Justiție, dar că evidențierea acesteia este necesară în actul de sesizare, în măsura în care, prin dispozițiile art. 520 din Codul de procedură civilă, instanței de trimitere îi este cerută o primă evaluare a condițiilor din textul de lege anterior.

39. Din acest punct de vedere, încheierea prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată are un nivel precar de argumentare, în măsura în care completul a fundamentat caracterul de noutate pe împrejurarea că i-a fost repartizată o cauză în care se pune în discuție această chestiune de drept „pentru prima dată”.

40. Noutatea chestiunii de drept nu se întemeiază exclusiv pe condiția ca asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat încă ori să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, ci are un spectru mai larg de apreciere.

41. În orice caz, noutatea problemei de drept trebuie evaluată primordial de autorul sesizării, prin relevarea tuturor datelor care pot susține și justifica nevoia instanței de a primi o dezlegare de principiu a unei norme de drept. Instanța de trimitere trebuie să argumenteze fie că în aplicarea normei legale supuse interpretării nu se degajă o jurisprudență relevantă, fie că anumite realități socioeconomice impun o reconsiderare a conținutului acesteia.

42. În lipsa unor argumente specifice, evaluarea noutății chestiunii de drept nu poate avea ca unică justificare împrejurarea că o instanță se confruntă pentru prima dată cu aplicarea normelor legale care reglementează materia dobânzii.

43. Trecând, mai departe, la examenul jurisprudenței naționale, se observă că aceasta nu relevă direct dacă aspectele problematizate prin actul de sesizare au fost rezolvate până în acest moment într-o jurisprudență care să reflecte una sau mai multe orientări care rezolvă aplicarea textelor de lege enunțate în întrebarea adresată instanței supreme, deoarece deciziile evocate de către unele instanțe nu permit concluzia similitudinii de ipoteză și cauză între litigiile menționate cu cel al instanței de trimitere.

44. Este, pe de altă parte, adevărat că opiniile exprimate la nivel teoretic de către judecătorii din cadrul instanțelor care au înaintat puncte de vedere nu au caracter uniform și caracterizează o anumită nevoie de clarificare a normelor de drept supuse, prin acest demers, interpretării.

45. Totuși, rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție nu este unul formator și teoretic, ci unul unificator și efectiv, numai în măsura în care răspunsul său se fundamentează pe necesitatea de a asigura o coeziune în plan jurisprudențial.

46. Așadar, noutatea, pentru a fi considerată o condiție de admisibilitate îndeplinită, în scopul declanșării mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile, trebuie să vădească niște tendințe jurisprudențiale concrete, astfel că nu ar putea fi fundamentată pe împrejurarea că un anumit complet de judecată a fost confruntat pentru prima dată cu aplicarea unor texte de lege care reglementează instituția dobânzii, de altfel, deloc nouă în planul legislației naționale. Sau, mai concret, pentru a vădi necesitatea unificării practicii, determinată prin noutatea problemei de drept care necesită interpretare, autorul sesizării ar trebui să semnaleze complexitatea, dualitatea sau precaritatea textului de lege, fie prin raportare la niște tendințe jurisprudențiale, fie prin dezvoltarea unor puncte de vedere argumentate care să reclame necesitatea intervenției Înaltei Curți de Casație și Justiție.

47. Concluzionând, datele particulare ale sesizării, dublate de toate argumentele expuse în legătură cu această condiție, impun concluzia că nici cerința nouității chestiunii de drept nu este îndeplinită.

Condiția dificultății chestiunii de drept supuse interpretării

48. Această cerință nu se deduce decât implicit, printr-o interpretare coroborată a dispozițiilor care reglementează procedura pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

49. Dificultatea chestiunii de drept, ca element subsumat admisibilității, își găsește justificarea în dezideratul ca intervenția instanței supreme să nu se transforme într-un mecanism indirect de suprimare a rolului instanței investite legal cu soluționarea unei cereri, acela de a judeca în mod direct și efectiv o cauză în baza legii, rol consacrat constituțional.

50. Nu în ultimul rând, dificultatea chestiunii de drept ține de eficiența sesizării, adică aptitudinea sa de a atinge *scopul procedurii*, de a obține o dezlegare de principiu a acelei categorii de dispoziții normative care sunt neclare, lacunare ori de o complexitate deosebită și care pot primi interpretări diferite prin hotărâri judecătorești.

51. Tocmai de aceea, dispozițiile art. 520 din Codul de procedură civilă imprimă necesitatea ca în încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție să se regăsească *punctul de vedere al părților și al instanței asupra chestiunii de drept*.

52. În cauza de față, actul de sesizare nu cuprinde punctele de vedere ale părților, dar, mai cu seamă, nu cuprinde punctul de vedere al instanței asupra „fondului sesizării”, motivat prin împrejurarea că membrii completului de judecată nu doresc să se plaseze, prin aceasta, într-o situație de incompatibilitate.

53. O asemenea abținere nu îi este însă permisă de lege inițiatorului sesizării, cu atât mai mult cu cât numai prin acest demers sunt posibile prefigurarea dificultății chestiunii de drept a cărei interpretare îi este solicitată instanței supreme și verificarea că, în esență, Înalta Curte de Casație și Justiție nu este solicitată doar să se substituie obligației instanței de drept comun de a judeca litigiul.

54. Astfel, art. 520 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă stabilește că actul de sesizare trebuie să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării, motive conținute în corpul art. 519, punctul de vedere al instanței și al părților. O interpretare gramaticală a dispozițiilor evocate permite concluzia că legiuitorul imprimă, prin enumerare, două cerințe, de a reda motivele care susțin admisibilitatea, dar și de a reda punctul de vedere al părților și al instanței asupra fondului chestiunii de drept. O interpretare contrară, în sensul că obligația completului care a formulat sesizarea este de a-și spune punctul de vedere doar asupra admisibilității, ar atribui textului de lege un caracter redundant și l-ar face, prin această interpretare, lipsit de efecte.

55. Așadar, o primă concluzie care se desprinde este aceea că sesizarea nu îndeplinește condițiile de formă și de fond cerute de lege, iar această lacună se repercutează în mod imediat asupra condiției dificultății problemei de drept.

56. Rolul completului care dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este acela de a releva norma și felul în care, din cauza complexității sau, dimpotrivă, a precarității reglementării, aceasta poate primi interpretări diferite și ar putea avea ca rezultat o jurisprudență neunitară. Instanța care formulează actul de sesizare trebuie să prezinte totodată și argumentele care susțin interpretările aflate în opoziție pentru a

demonstra dificultatea pe care o are în a determina evidența unei anumite interpretări și, implicit, necesitatea de a apela la mecanismul de unificare.

57. Aceasta este, în temeiul art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în primul rând o obligație legală căreia autorul actului de sesizare nu i se poate sustrage, iar în al doilea rând este o cerință necesară pentru conturarea dificultății problemei de drept, ca element de structură al admisibilității.

58. De aceea, această condiție nu este îndeplinită, în măsura în care, în lipsa punctului de vedere al completului asupra chestiunii de drept, nu se poate stabili dacă instanța a avut o reală dificultate în interpretarea unei legi prin raportare la calitatea sa.

Condiția ca de lămurirea chestiunii de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei

59. Procedura sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea unei chestiuni de drept are o natură *sui generis* care se circumscrie unui incident procedural ivit în cursul unui proces aflat în desfășurare, al cărui obiect îl constituie chestiunea de drept de care depinde soluționarea pe fond a cauzei.

60. Dispozițiile legale supuse interpretării — art. 1.489 alin. (2) din Codul civil, art. 8 alin. (3) și art. 18 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 — au incidență directă în materia dobândii și se poate considera, la o primă vedere, că sunt în relație cu dreptul supus judecării în cauza ce face obiectul Dosarului nr. 176/110/2016, aflat pe rolul Curții de Apel Bacău.

61. Cu toate acestea, pentru a verifica dacă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție răspunde acestei condiții, se impune instanței de trimitere o cerință implicită, dedusă din interpretarea dispozițiilor art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

62. Potrivit art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, titularul sesizării — instanța de judecată care soluționează litigiul în ultimă instanță — trebuie să verifice din oficiu admisibilitatea sesizării, prezentând argumentele pentru care apreciază, între altele, că de dezlegarea chestiunii de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei.

63. Astfel, pe lângă punerea în dezbaterea părților cauzei a posibilității sau necesității formulării unei sesizări a Înaltei Curți de Casație și Justiție, titularul acesteia va trebui să prezinte în sesizare toate detaliile cauzei, de drept sau chiar de fapt, care să justifice aptitudinea chestiunii de drept evocate de a duce la rezolvarea fondului aceluși litigiu.

64. Aceasta pentru că Înalta Curte de Casație și Justiție nu poate fi investită cu dezlegarea unei chestiuni de drept intervenite într-un litigiu în care situația de fapt sau cauza acțiunii nu este deplin lămurită prin sesizare.

65. De aceea, se impune o anumită claritate a sesizării, care să nu afecteze precizia analizei, pentru a exclude o interpretare dată pe tărâmul ipotezelor sau aparențelor, de natură a atenua funcția hotărârii prealabile de a determina soluționarea pe fond a cauzei. În acest sens, întrebarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție nu poate fi disociată de contextul care a generat-o, care trebuie să fie întotdeauna unul causal și să cuprindă exhaustiv toate elementele determinante ale cauzei.

66. Or, din examenul actului de sesizare — Încheierea din 12 iunie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă în Dosarul nr. 176/110/2016 — nu se pot reține cu claritate datele cauzei precursore sesizării. Expunerea cererii de chemare în judecată permite extragerea concluziei că reclamantul se află în posesia unui titlu executoriu datând din 2013, care nu a fost executat integral la data formulării cererii de chemare în judecată, debitorii prevalându-se de dispozițiile

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2012. Deși nu este fără echivoc, se poate deduce că titlul executoriu în cauză este reprezentat de Sentința civilă nr. 1.208 din 9 decembrie 2013, prin care debitorii au fost obligați la plata dobânzii legale aferente unui alt capital (debit principal), la rândul său constatată prin titluri executorii — sentințele nr. 231 din 25 martie 2008, nr. 269 din 11 aprilie 2008, nr. 167 din 24 noiembrie 2008, nr. 417 din 13 aprilie 2009 și nr. 746 din 23 mai 2008.

67. Procesul fost soluționat în primă instanță prin Sentința civilă nr. 876 din 28 septembrie 2016, prin care tribunalul a admis acțiunea și i-a obligat pe părți — debitorii — la plata dobânzii legale calculate la „dobânzile acordate prin Sentința civilă nr. 1.024 din 12 iunie 2013 pronunțată de 1.208 din 9 decembrie 2013 (...) rămasă irevocabilă (...)”.

68. Lipsa unei necesare clarități a expunerii datelor relevante ale cauzei și lipsa unor anexe ale sesizării care ar putea lămuri cu exactitate obiectul, dar mai ales cauza cererii de chemare în judecată, a faptului că părțile sau instanța, din oficiu, au pus în dezbatere aplicarea textelor de lege solicitate spre a fi interpretate, dublate și de extrem de succinta expunere a motivelor apelului, plasează sub semnul incertitudinii dacă instanța de apel ar putea, concordant dispozițiilor art. 478 din Codul de procedură civilă, să întemeieze soluția dată pe dispozițiile legale evocate sau dacă este ținută să verifice legalitatea soluției pe alte temeuri.

69. În acest context devine evident că soluționarea chestiunii de drept cu care Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată ar putea doar să fie de natură să ducă la rezolvarea pe fond a litigiului. Or, astfel cum este stabilită condiția în art. 519 din Codul de procedură civilă — de lămurirea chestiunii de drept *trebuie* să depindă soluționarea pe fond a cauzei — se deduce că această dependență trebuie să fie cert stabilită, pentru a evita lipsa de utilitate a demersului procedural.

70. Chiar reducând aprecierile asupra datelor cauzei la datele minimale cu care se poate opera, în funcție de datele

sesizării, se poate deduce că problema esențială a cauzei derivă din posibilitatea acordării dobânzilor penalizatoare la dobânzile stabilite anterior printr-un titlu executoriu judiciar, la rândul lor, acordate la un capital stabilit prin alte titluri executorii.

71. Sunt dobânzi penalizatoare — și numai acestea pot constitui obiectul litigiului — cele datorate de către debitorul obligației bănești pentru neîndeplinirea obligației de plată la scadență, astfel cum acestea sunt definite de art. 1 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011. Acestea fiind esențial distincte de dobânzile remuneratorii, legiuitorul a stabilit că ele pot avea un regim juridic diferit de cel al dobânzilor remuneratorii, de vreme ce legea operează în conținut prin diferențierea lor specifică. În acest sens, prin art. 1 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 se stabilește că „Dacă nu se precizează altfel, termenul *dobândă* din prezenta ordonanță privește atât dobânda remuneratorie, cât și dobânda penalizatoare”.

72. Precizarea este importantă, de vreme ce autorul sesizării, vrând să lămurească, pe calea procedurii pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, în esență, admisibilitatea aplicării dobânzii penalizatoare la dobânda legală anterior acordată tot cu caracter penalizator, include în chestiunea de drept, prin coroborarea cu art. 1.489 alin. (2) din Codul civil, *art. 8 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011*.

73. Aceste dispoziții statuează: „*Cu toate acestea, dobânzile remuneratorii se pot capitaliza și pot produce dobânzi*”, ceea ce, prin efectul dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011, exclude aplicarea acestei dispoziții și dobânzilor penalizatoare, adică celor care compun pretenția solicitată prin acțiune.

74. Astfel, dispozițiile art. 8 alin. (3) nu reglementează anatocismul dobânzii penalizatoare și, chiar prin coroborarea acestora cu cele ale art. 1.489 alin. (2) din Codul civil, interpretarea lor nu poate folosi soluționării pe fond a cauzei.

75. În considerarea tuturor acestor aspecte se constată că prezenta sesizare este inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă în Dosarul nr. 176/110/2016, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Din coroborarea dispozițiilor art. 1.489 alin. (2) din Codul civil, art. 8 alin. (3) și art. 18 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că pot fi acordate de instanță doar dobânzi la dobânzile remuneratorii prevăzute într-un contract sau, dimpotrivă, că pot fi acordate și dobânzi la dobânzile penalizatoare prevăzute de lege (dobânda legală)?”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 20 noiembrie 2017.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

